СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Пам'ятайте про Україну!

Ч. 32. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 19-го ЛЮТОГО 1987 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 19, 1987 No. 32. VOL. XCIV.

Голова ЦУКА відвідав Митрополита

Владика С. Сулик у розмові з інж. Д. Григорчуком.

Філядельфія. — У четвер, 29-го січня ц.р. Владика Митрополит Стефан Сулик прийняв на авдієнції голову Управи Централі Українських Кооператив Америки (ЦУКА) інж. Дмитра Григорчука, який поінформував Владику про успіхи української кооперації.

Вже 35 літ українська кооперація працює по більших містах Америки. Сьогодні вона може похвалитися півбільйоновим майном та 60,000 членством. Більшість кооператив починала свою діяльність при українських церквах. Для прикладу можна навести, що в Чикаго п'ять українських церков служать своїми приміщеннями для кооперативи „Самопоміч". Кооператива в Піттсбургу почирала свою діяльність із церкви під час візити Блаженнішого Патріярха Йосифа. Кооперативи в Бостоні, Маямі, Ню Йорку є неначе прибудівками при церквах.

Церкви і кооперативи мають виключно українське членство. Якщо б усі члени церков полагоджували свої фінансові справи в українських кооперативах, то вони нараховували б щонайменше 2 більйони капіталу. Це дало б запоруку ще більшого розвитку для добра громади.

Владика Сулик поблагословив провід ЦУКА для дальшої праці та бажав ще ближчої співпраці в терені з парохами церков і проводами місцевих кооператив.

Відкривається виставка А. Оленської-Петришин в Ню Йорку

Ню Йорк. — Об'єднання Мистців Українців в Америці влаштовує виставку картин Аркадії Оленської-Петришин, яка відбудеться в неділю, 22-го лютого ц.р., о год. 1-ій по полудні тут в галерії ОМУА при 136 Друга авеню.

Виставка буде відкрита в будні від год. 6-ої до 8-ої год. вечора, та у суботи і неділі від год. 1-ої по полудні до 8-ої вечора.

Виставка триватиме до 1-го березня ц.р.

В коледжі повіту Пассейк будуть виклади про 1000-річчя Хрищення

Клифтон, Н. Дж. — Тут у коледжі повіту Пассейк проголошено програму викладів для відзначення 1000-річчя Хрищення України, що їх співспонзором є Фундація Українського Вільного Університету.

Серія викладів в англійській та українській мовах, що їх буде мати д-р Дмитро Боднарчук, відбудеться в березні в школі ім. Павла VI, при 775 Валлі ровд у Клифтоні, Н. Дж. Виклади в англійській мові у вівтірки, 10-го, 17-го, 24-го і 31-го березня від год. 7-ої до 9:15 вечора. Виклади в українській мові відбудуться в середи, 11-го, 18-го, 25-го березня і 1-го квітня, також від год. 7-ої до 9:15 вечора.

Виклади інформативні і мають на цілі подати історичне тло та життя слов'янських народів, в яких зродилося християнське вірування перед 1000 роками. У зміст викладів, яких буде чотири в кожній мові, входять інформації про церковні організації, церковну архітектуру, розвиток національної літератури і вплив прийняття християнства на український нарід.

Викладач д-р Д. Боднарчук є професором історії, градуантом УВУ в Мюнхені і ветераном корейської війни.

Після того циклю викладів, кошт яких виносить 25 дол., в суботу 4-го квітня має в тому самому коледжі відбутися симпозіюм на тему 1000-річчя Хрищення України з участю фахівців.

Віддана і найстарша парафіянка св. Юра

Ню Йорк (РСГ). — Кожного тижня парох церкви св. Юра в Ню Йорку о. Патрикій Пащак, ЧСВВ, ігумен і генеральний вікарій відвідує у Сейнт Вінсент шпиталі свою найстаршу парафіянку, Марію Юрко, причащає її, а вона на голос відмовляє молитву.

Вона, Марія Зазуляк, народжена 29-го січня 1884 року в Свірську, коло Перемишля, в Західній Україні. Хрестив її о. Дзерович, тодішній парох у Глібовичах Свірських.

До З'єднаних Стейтів Америки прибула в 1922 році. Двічі залишилася вдовою.

Цю жінку треба подивляти, що вона, на 104-му році свого життя, при здоровій пам'яті, пізнає свого пароха, тільки слух їй не дописує.

Отець П. Пащак причащає свою найстаршу парафіянку у шпиталі.

Велика шкода, що громада великого Ню Йорку не здобулася на дім для старців, бо вище згадана могла б доживати своєї заслуженої старости між своїми.

РОЗПОВІДЬ ПРО ТРЕБЛІНКУ ВИПОВНИЛА ДРУГИЙ ДЕНЬ ПРОЦЕСУ В ЄРУСАЛИМІ

Марта Скорупська (телефоном)

Єрусалим, Ізраїль. — Другий день процесу Івана Дем'янюка, який почався тут у понеділок, 16-го лютого ц.р., був всеціло присвячений розповіді про концентраційний табір у Треблінці, як це попереднього дня зарядив тричленний суд на прохання прокуратури. Обширні свідчення в цій справі складав покликаний прокуратурою Їцак Арад, директор меморіяльного центру Яд Вашем, історик і дослідник жидівського голокосту, який є автором книжки про Треблінку, що появилась в 1983 році. Ї. Арад — литовський жид, народжений в 1926 році, батьки якого згинули в концентраційних таборах, а він сам переховався у рядах большевицьких партизанів і в 1945 році продістався до Ізраїля.

Ї. Арад в подробицях розказав про табір в Треблінці, про який, як відомо є тільки реконструкції з пам'яті уцілілих осіб, бо німці при відступі зрівняли табір зі землею. Ї. Арад підтвердив існування ґвардиста-садиста „Івана Ґрозного", як теж сторожа „Ніколая", обидва буцімто українці, які знущались над в'язнями.

Він заперечив, що „Івана Ґрозного" вбили в'язні 2-го серпня 1943 року під час повстання. Він заперечив твердження Абрагама Ґольдфарба, вже померлого, що „Івана Ґрозного" вбили в'язні. Ґольдфарб зложив свої свідчення на письмі кілька років перед своєю смертю в 1982 році. Арад також сказав, що його власні досліди виказали, що „Іван Ґрозний" не був вбитий.

Ще перед довгою розповіддю Ї. Арада виступив оборонець І. Дем'янюка, ізраїльський адвокат Йорам Шефтель, протестуючи проти рішення суду на розповідь про Треблінку, заявляючи, що це робиться виключно для телевізії і преси.

„Найкращим прикладом таких показух з історії — це московські суди, на яких підсудні визнавали свою вину в усіх закидах на самому початку процесу, а відтак їх змушували повторити це публічно. Ми не хочемо, щоб цей суд перетворився у подібне явище".

Суддя Дов Левін відкинув протест Й. Шефтеля і скартав його за порівняння цього суду з московським.

Після закінчення свідчень Ї. Арада, адвокат Марк О'Коннор, головний оборонець І. Дем'янюка, якому залишилось тільки біля 10 хвилин пополудневої сесії, сказав, що версій про Треблінку є багато і як доказ, показав таки в Ізраїлі видану поштівку, на якій відтворений табір в Треблінці. Він вказав на деякі відмінності від версії поданої Ї. Арадом.

На запит судді скільки часу він потребуватиме на перепитання свідка, О'Коннор сказав „може півдня, а може й день". На цьому закінчено другий день процесу.

У другому дні процесу на залі були діти і молодь з ізраїльських шкіл, які не дуже цікавились ходом процесу.

Владика Антоній висловив репортерам обурення, що Ї. Арад постійно вживав слова „українці" коли говорив про сторожів в концентраційних німецьких таборах.

Про реакцію ізраїльської преси ексклюзивна кореспондентка „Свободи" М. Скорупська, яка щоденно телефонічно передає редакції інформації, а ця їх устилізовує, сказала, що опінія на загал поділена. Але газети, які появляються гебрейською мовою згідні з тим, що процес потрібний без уваги на його вислід, для зрушення сумління середнього і молодшого поколінь ізраїльтян та відтворення перед їхніми очима страхіть жидівського голокосту.

Натомість англомовний „Джерузалем Повст" висловив сумнів щодо потреби „вкидати Ізраїль ще раз у безодню пекла".

Відбулись наради ОУА „Самопоміч"

Ню Йорк (ПГ) — У суботу, 7-го лютого ц.р., відбулося чергове засідання Головної управи Об'єднання Українців в Америці „Самопоміч".

Крім звітувань з пророблений праці, обговорення біжучої проблематики, звернено головну увагу на приготування загального з'їзду ОУА „Самопоміч". З'їзд делеґатів і Загальні збори рішено відбути тут 13-го червня 1987 року в приміщеннях „Самопомочі" і Українського Народного Дому. Вибрано відповідні комісії для підготови з'їзду, який почнеться о год. 10-ій ранку і буде попереджений Богослужбами в українських церквах за спокій душ сотень працівників і членів ОУА „Самопоміч", що відійшли на протязі сорокалітньої діяльности ОУА „Самопоміч".

Делеґатський з'їзд відбудеться в 40-річчя існування ОУА „Самопоміч". Буде це ювілейний з'їзд однієї із перших і найбільш активних колись українських організацій повоєнної еміґрації. ОУА „Самопоміч" стала початком і матір'ю цілого ряду українських освітніх, культурних і фінансових організацій та установ в ЗСА.

Американці перестерігають „контрас"

Вашінгтон. — Адмірал Вілліям С. Ґров, голова об'єднаних штабів ЗСА, перестеріг антикомуністичних повстанців „контрас", що американський нарід перестане підтримувати морально і матеріяльно їхню боротьбу з прокомуністичним урядом сандіністів, якщо на протязі кількох чергових місяців вони не здобудуть якоїсь значної перемоги і не переконають країни вільного світу про потребу дальшої підтримки їхніх змагань.

В іншому зверненні державний секретар Джордж Шулц апелював до обидвох палат Конгресу не зривати з дотеперішньою політикою підтримки ЗСА для „контрас", бо в противному випадку Совєтський Союз далі намагатиметься закріпити свою домінацію в цьому районі світу і тоді З'єднані Стейти Америки не матимуть іншої альтернативи, як вжити свою власну мілітарну силу, щоб цьому перешкодити, що, очевидно, пов'язане з більшим ризиком поширення війни в Центральній Америці.

Під час спеціяльного снідання для преси адм. В. Ґров критикував політичну тактику повстанців, картав сварку між поодинокими їхніми групами і брак мілітарних успіхів та катеґорично підкреслив, що американці не можуть брати на себе довготривалого зобов'язання втримувати неініціятивних борців за свободу. Досі „контрас" діяли виключно з баз в Коста Ріка, а адм. Ґров думає, що вже найвищий час, щоб вони перейшли на територію Нікараґуа і там шукали місця опертя, бо в такому випадку американцям буде легше їм допомагати безпосередньо, а не за посередництвом сусідніх урядів, які велику частину допомоги забирають для себе. Крім того Гондурас і Коста Ріка нарікають на присутність повстанців і побоюються атаки сандіністів на їхні військові бази.

Обидва американські речники, адм. В. Ґров і державний секретар Дж. Шулц підкреслювали важливість єдности серед повстанців, яка є запорукою всякого успіху.

Виглядає, — кажуть політичні спостерігачі й аналітики, — що обидва згадані політики поділилися ролями: тоді коли Ґров атакував повстанців і вимагав від

(Закінчення на стор. 7)

У СВІТІ

АДОЛЬФО КАЛЄРО, один з трьох головних командирів антикомуністичних повстанців в Нікараґуа „контрас" і член Ради руху спротиву, зрезиґнував зі свого політичного посту, але відмовився здати також позицію командира одної з найбільших партизанських груп, чого вимагали від нього два інші члени руху. Калєро катеґорично заперечив, що його резиґнації домагався також Державний департамент ЗСА і відмітив, що ніхто сьогодні не сміє ставити його патріотизму і відданости під сумнів. Поінформовані у Вашінґтоні особи кажуть, що на приблизно усіх 20,000 партизан Калєро контролює більшою половиною, тобто 16,000 повстанців визнають його зверхність над ними. Білий Дім і Державний департамент вже поробили відповідні заходи, щоб припинити сварку серед провідного активу „контрас", бо їхнє зрізничкування може спричинити для них непередбачені шкоди.

КОМІСІЯ ОРГАНІЗАЦІЇ Об'єднаних Націй у справах оборони прав людини, до якої входять представники 43-ох держав світу, оскаржила деякі уряди за зумисні вбивства своїх громадян у минулому році. Перед в убивствах ведуть Бразилія, Іран, Ірак, Ліберія, Срі Лянка. У звідомленні говориться про вбивства під час громадянських війн і через надужиття державних служб безпеки, які в імені тоталітарних урядів, займаються зумисним вбивством. Вбивствами займаються також уряду Південно-Африканської Республіки, Етіопії, яка систематично вбиває своїх політичних противників, Беніну, Чіле, Колюмбії, Ель Сальвадору, Індії, Індонезії, Нікараґуа, Пакістану, Панами, Параґваю, Венесуелі, Зімбабве. Дещо зменшились вбивства в Арґентині, Філіппінах, Перу, Уганді та інших. У звідомленні не згадується про Совєтський Союз і його сателітів, бо комісія ОН не має доступу до тамошніх архівів.

АДМІНІСТРАЦІЯ ПРЕЗИДЕНТА Роналда Реґена заохочує американських індустріялістів й інші корпорації та компанії висилати своїх спеціялістів до Філіппін, які на місці, зокрема у спілці з тамошніми урядовими особами, перевірили б можливість більшого капіталовкладення у філіппінську економіку, щоб в такий спосіб допомогти тій країні двигнутись з економічної нужди, яка, не зважаючи на зміну уряду, триває далі. Очевидно, вашінґтонські спеціялісти погоджуються з думкою урядових чинників і президентом Філіппін Коразон Акіно, що економічну нужду спричинив і її толерував колишній президент Фердінанд Маркос, але самим ствердженням ніхто ще не поправив економіки, а самі Філіппіни не спроможні цього зробити. Великою перешкодою в цьому є боротьба уряду з комуністичними партизанами, яка має закраску громадянської війни, бо комуністи діють майже на цілій території.

СОВЄТСЬКИЙ СОЮЗ обвинуватив американське Центральне Розвідче Управління за вбивство прем'єр-міністра Швеції Ольофа Пальме. Юнайтед Пресс Інтернешенел інформує зі Стокгольму, що два американські дипломати робили заходи, щоб совєтський „документальний фільм", про який писала шведська газета „Свенска Даглядет", не попав на екрани шведської телевізії. У фільмі нібито розкривається вбивців прем'єра О. Пальме, якими були, мовляв, правцівники Сі-Ай-Ей. За якийсь час дипломатів назвали по імені, а саме Джана Томсона і Пола Панассіоне, але амбасада ЗСА в Стокгольмі гостро запротестувала проти совєтських закидів і заперечила, що Уряд ЗСА був замішаний у політичне вбивство. Шведський комуніст Йорна Свенсон переконаний, що прем'єр-міністер Пальме впав жертовою західніх розвідок, які не були не задоволені його критичним виступом на адресу ЗСА і НАТО.

РЕЧНИК ПРЕЗИДЕНТА Філіппін Коразон Акіно, Теодоро Беніньо заявив кореспондентам, що йому нічого не відомо, що американський генерал, у стані відпочинку, Джан Сінґлавб, організує добровольців в ЗСА, зокрема ветеранів в'єтнамської війни, на допомогу філіппінській армії проти комуністичних партизанів, як про це написала газета „Філядельфія Інкваєр" у числі з 15-го лютого цього року. „Я чую багато драматичних анекдотів, читав несотворені речі про ген. Дж. Сінґлавба, але я не маю нічого до сказання в тій справі офіційно", — заявив Беніньо репортерам.

В СССР ЗВІЛЬНИЛИ ЩЕ ДВОХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ

Москва. — Ґеннадій Ґерасімов, речник міністерства закордонних справ СССР, заявив кореспондентам, що совєтський уряд звільнив ще двох політичних в'язнів, Анатолія Корягіна і Александра Огороднікова, а справу третього, жидівського активіста Йозефа Беґуна розглядає тепер спеціяльна урядова комісія і він правдоподібно буде незабаром звільнений. Ґреґорій Арбатов, директор дослідчого інституту для студій проблем ЗСА і Канади й один з головних дорадників генерального секретаря ЦК КПСС Міхаїл Ґорбачов у міжамериканських справах, заявив був в інтерв'ю з кореспондентом американської телевізії в неділю, 15-го лютого, що Й. Беґун звільнений, але Інна Беґун заявила телефоном, що їй нічого не відомо про долю мужа.

Політичні спостерігачі кажуть, що велике число політичних в'язнів і так званих в'язнів сумління, до яких зараховуються також представники релігійних груп, є одною з головних перешкод у співпраці Совєтського Союзу із Заходом, до чого зрештою признається також сам совєтський лідер, започатковуючи процес „лібералізації", більш відкритого суспільства, „демократизації" тощо.

Ґ. Ґерасімов признався, що він не може відповісти точно на питання чи Корягін вже звільнений з тюрми, чи буде скоро звільнений і чи його звільнення є пов'язане з передумовою виїзду за кордон чи ні. Совєтське пресове агентство ТАСС подало в тій справі тільки короteньку інформацію про звільнення А. Корягіна і про розгляд справи Й. Беґуна. Як відомо, у справі Беґуна в Ню Йорку відбулась чисельна антисовєтська демонстрація з вимогою звільнити його з ув'язнення на підставі зарядження уряду про звільнення деяких політичних в'язнів засуджених на підставі 70-ої статті кримінального кодексу.

Совєтський речник заявив у відповідь на запитання кореспондента Ассошіейтед Пресс, що уряд СССР звільнив досі біля 150 в'язнів, а 140 до 150 випадків розглядає тепер комісія і тому треба вважати, що принаймні велика частина з них буде звільнена дещо пізніше. Звільнені в'язні, на думку Ґерасімова, усі відмовилися від антисовєтської агітації і пропаганди, підписавши в тій справі відповідний зобов'язуючий документ. Деякі в'язні заявили приватно, що вони жадного документу не підписували.

Дружина А. Корягіна заявила, що нічого не знає, ані про звільнення мужа, ані про можливість виїзду на Захід. Він лікар по фаху, в 1981 році був засуджений на сім років в'язниці і 5 років заслання після того як оприлюднив прізвища в'язнів, яких уряд запроторив до психіятричних заведень за політичну діяльність.

В АМЕРИЦІ

РЕЧНИК БІЛОГО ДОМУ Марлін Фицвотер повідомив репортерів, що „протягом певного часу вони не будуть мати можливости задавати запитання Президентові. Так порадили лікарі після 5-го січня, коли зробили йому операцію". Однак пізніше, під час тої пресової конференції, він сказав, що не лікарі, а Білий Дім вирішив на деякий час охороняти Президента перед наскоками акредитованих при Білому Домі репортерів. „Це наше рішення", — додав М. Фицвотер.

ДО З'ЄДНАНИХ СТЕЙТІВ АМЕРИКИ прибув з дев'ятиденною візитою прем'єр-міністер Ізраїля Їцак Шамір. Це його перша візита в Америку після того, як вибухнув скандал, зв'язаний з доставою американської зброї Іранові. Як відомо, Ізраїль був партнером ЗСА в цій секретній операції. Перед вилетом з Тель Авіву Ї. Шамір заявив репортерам: „Ми не замовчуємо, що брали участь в цій операції". В Ню Йорку прем'єр-міністер Ізраїля зустрівся з посадником Едвардом Качом, а також з лідерами нюйоркського відділу Республіканської партії. У Вашінґтоні він зустрівся з державним секретарем Джорджом Бушом, а в середу, 18-го лютого, — з президентом Роналдом Реґеном. Під час своєї візити Шамір побуває також в Лос Анджелесі, де виступить перед членами Ради в міжнародних справах.

ГУБЕРНАТОР НЮ ЙОРКУ Маріо Квомо, якого вважають одним з претендентів у Білий Дім, здійснюючи поїздку по країні, виступив в Лос Анджелесі в ліберальній організації Центр закону і суспільного інтересу. Послухати М. Квомо зібралися не лише партійні функціонери, але й багаті промисловці, які жертвують десятки тисяч долярів на Демократичну партію. Однак каліфорнійські демократи-ліберали були розчаровані виступом Квомо. „Я вважаю, що його виступ був надто повчальним. Це була не та промова, якої ми чекали", — заявив Макс Малевскі, який багато років жертвував значні суми в фонд лібералів. Опитування громадської думки відводить губернаторові Ню Йорку друге місце в списку кандидатів Демократичної партії. Перше місце займає колишній сенатор з Кольорадо Ґері Гарт.

КОКАЇНОВИЙ КОРОЛЬ, колюмбієць Карльос Лєдер, виданий недавно в руки американського правосуддя, переведений з джексонвіллської в'язниці „з мотивів безпеки". Нове місце перебування злочинця тримається в таємниці, однак адвокат К. Лєдера Майкл Везербі заявив, що тепер для розмови зі своїм підзахисним йому треба потратити два дні, включаючи переліт в обі сторони. „Лєдер знаходиться за сотні миль від Джексонвілла, — сказав М. Везербі. — Його далі тримають на території континентальних З'єднаних Стейтів". Якщо Лєдера визнають винним, йому загрожує довічне тюремне ув'язнення. Управління в справах боротьби з наркотиками твердить, що організація Лєдера переправляла в З'єднані Стейти Америки 80 відсотків кокаїни, вживаної в країні.

58 АМЕРИКАНСЬКИХ СЕНАТОРІВ, республіканців і демократів, надіслали Міхаїлові Ґорбачову спільного листа, в якому висловили стурбованість з приводу нового закону про в'їзд і виїзд з СССР, що вступив в силу з 1-го січня цього року. В листі підкреслюється, що правила, прийняті для полегшення процедури виїзду, насправді привели до обмеження іміґрації, зробивши її неможливою для значної катеґорії осіб, які хочуть виїхати з країни. В листі вказується, що торік совєтський уряд прийняв ряд кроків, які були розцінені в усьому світі як реальні дії в справі зміцнення прав людини. „Ці кроки — говориться в листі, — викликали надію на те, що нові іміґраційні правила значно полегшать виїзд зі Совєтського Союзу. На жаль, в дійсності сталося цілком протилежне. Суть нових правил є в тому, щоб утруднити цей процес". Авторами листа є демократ Данієл Патрик Мойниген і республіканець Джан Гейнц.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (50-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money order payable to "Svoboda"

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3086

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J

Трудний союзник

Дня 16-го лютого ц.р. коли в Америці святковано ще День Вашінґтона, прилетів до Ню Йорку прем'єр Ізраїля Їцак Шамір. Відтіль відлетів до Вашінґтону, де в цьому тижні матиме серію нарад з президентом Реґеном, державним секретарем Шулцом і приязними йому членами Конґресу. Прилетів до Америки на 10-тиденне перебування, в якому вміщатимуться напевно його зустрічі теж з жидівською громадою в ЗСА. Ціль приїзду ясна: осягнути від Америки додаткову допомогу грішми і зброєю та перешкодити плянам доставити зброю Йорданії і Савдійській Арабії. Перед своїм відлетом з Ізраїля Шамір заявив публічно, що він дістав повідомлення, що Америка визнала Ізраїль вже й формально та офіційно як свого союзника і що таким чином Ізраїль опинився на одній дошці з такими країнами, як Японія, Австралія, Південна Корея і Єгипет. Шамір висловив своє велике вдоволення з цього приводу, бо воно — він не скривав цього — допоможе йому в його заходах отримати більшу допомогу від ЗСА.

Ізраїль від самого початку свого існування стояв завжди на першому місці держав, які отримували від Америки будь-яку допомогу. В найближчому бюджетовому році Ізраїль має отримати зброю вартости одного більйона і 300 мільйонів та окремо один більйон і сімсот мільйонів економічної допомоги — разом 3 більйони дол. Ізраїль завжди користувався теж найбільшою політичною підтримкою від Америки, яка зправила зголошувала в Раді Безпеки ОН своє вето, коли в резолюціях Ради тавровано Ізраїль за його налети проти арабських сусідів з промовчанням, що ті напади спровокувала арабська сторона. Колишній президент Джиммі Картер виявив подиву гідну терпеливість, як мировий посередник між Ізраїлем і Єгиптом, після того, як президент Єгипту Анвар Садат полетів у листопаді 1977 року до Єрусалиму і визнав ізраїльську державність (за що згодом заплатив життям). 26-го березня 1979 року підписано у Кемп Дейвиді в ЗСА мировий договір між Єгиптом та Ізраїлем і встановлено між ними дипломатичні взаємини. Але замирення на Близькому Сході не було і нема — виключно з вини Ізраїля, який відмовився прийняти мудрий і справедливий плян президента Реґена: щоб Ізраїль звернув арабам окуповані ним землі ще з останньої війни в 1973 році, — щоб на звільненому від ізраїльських військ західньому березі Йордану, який раніше належав до Йорданії, створити „національний осідок" для палестинців з територіяльною автономією у межах Йорданії, — щоб Єрусалим з його святими місцями для трьох віровизнань визнати за невтральне міжнародне місто і щоб в заміну за ті поступки збоку Ізраїля всі арабські країни визнали державність Ізраїля „де юре" і „де факто". У мировому договорі між Ізраїлем та його арабськими сусідами всі сторони мали би урочисто відмовитися від користування силою у будь-яких взаємних конфліктах. Цей плян Рональда Реґена стрінувся з прихильною поставою арабських держав. Ба навіть терористична Палестинська Визвольна Організація погодилася вже, що її інтереси на мировій конференції заступала би Йорданія і що вона, ОПВ також готова визнати державність Ізраїля.

Але Ізраїль не тільки не погодився на такий плян і проголосив Єрусалим столицею держави, але продовжує військову колонізацію окупованих арабських земель, — щось на подобу польського „осадництва" вздовж східнього кордону Польщі після Ризького миру з 1921 року.

Тому Ізраїль — це трудний і клопітливий союзник Америки. Він потрібний Америці, як єдина насправді демократична країна на Близькому Сході і як геополітична застава проти походу совєтської імперії до Червоного моря і Перської затоки. Але Америці залежить також на добрих взаєминах з поміркованими арабськими країнами і Америка не хоче, щоб до проблеми Близького Сходу втручався Совєтський Союз. Ізраїль своєю політикою, опертою на ідеології національно-державного максималізму, не допускає до такого замирення і тому Близький Схід все ще є одною з приповідкових „бочок пороху".

Відома пара американських пресових колюмністів — Роленд Івенс і Роберт Новак — у своїй синдикованій статті з минулого понеділка 16-го лютого ц.р., твердять, що Шамір дістав запевнення, що в його розмовах у Вашінґтоні не будуть заторкувати прикрої для Ізраїля його ролі в продажі зброї Іранові та що Шамір таки не допустить, щоб доставити Йорданії і Савдійській Арабії зброю, яку їм вже Америка обіцяла, дармащо і президент Реґен і державний секретар Шулц і секретар оборони Каспер Вайнберґер хочуть дати тим арабським країнам обіцяну зброю. Такий великий вплив Ізраїля в Америці.

Василь Маркусь

СПАДЩИНА ПАТРІЯРХА ЙОСИФА СЬОГОДНІ

(у 95-літні роковини народження)

I.

Дня 17-го лютого вшановуємо недожитий ювілей 95-річчя народження св. п. Патріярха Йосифа Сліпого, який упокоївся в Бозі 7-го вересня 1984 року. Рік у рік відзначала українська спільнота, а зокрема її католицька частина, цю річницю як дату, коли народився один із найвизначніших мужів нашої новітньої історії. Не забудьмо згадати цю дату і в цьому році, бо 1987 рік знаменує не звичайну, але круглу дату в біографії покійного Патріярха.

Годиться нині у два з половиною року після його відходу у вічність нагадати, в якому стані знаходиться тепер Патріярхова спадщина, духовна і матеріяльна, його ідеї і програма дії та видимі, ним створені діла, зокрема в Римі.

Немає сумніву, що понад двадцятирічне перебування Блаженішого Йосифа у вільному світі на становищі Первоієрарха Української Католицької Церкви внесло поважні, навіть історичні зміни в її бутті. В його особі ця Церква знайшла свого динамічного проповідника, людину з візією, обновителя, символа її мученицького життя і „центр тяготіння" (за словами Папи Павла УІ) на який могли орієнтуватися розсіяні в світі сини і дочки цієї Церкви. Особливо наша Церква-Страдниця в Україні мала в особі Патріярха Йосифа свого палкого оборонця, яскраве виявлення своєї живучости, а перед світом — ґаранта дальшого існування як Церкви терплячої, але нездоланної.

Найбільшою заслугою покійного Патріярха була його ясна концепція, якою ця Церква має бути в майбутньому, яке її місце у Вселенській Церкві та її роля в українському житті. Патріярхальна ідея і програма будувати патріярхат (інституції, духовість і свідомість) належать до наймаркатніших досягнень останнього періоду життя Блаженішого Йосифа. Він бо став архітектом синодального устрою, який був спочатку квестіонований не лише Ватиканом, але не підтриманий одностайно навіть деякими з рядів власного єпископату. Нарешті і лише завдяки послідовності Кир Йосифа новий Папа Іван Павло II ще за життя Блаженнішого визнав цей устрій і тим підтвердив слушність змагань Патріярха та значного числа духовенства і мирян.

Забезпечення тяглости Львівського Архиєпископського Престолу є дальшим досягненням Покійного, із смертю якого не припинилося канонічне існування УКЦеркви на землях України. А скільки уваги присвятив він підпільній Церкві, її ієрархам (у чийому імені не раз виступав), духівництву і вірним?! Цю свою духовну спадщину залишив Блаженніший Йосиф своїм наступникам із заповітом, щоб її продовжували, над нею чували.

Блаженніший Йосиф був тим, хто відродив і надхнув свідомість мирян в такому дусі, що вони є не лише пасивними спостерігачами в Церкві, знаряддям ієрархії і священиків, але можуть і повинні активно включатися в її розбудову. Не зважаючи на це, що в буйній діяльності мирян двох останніх десятиліть тут і там могли бути загострені виступи чи нахил до конфронтації з деякими ієрархами, цей рух по суті був позитивним і вніс багато свіжого динамічного вкладу у наше релігійне і суспільне життя. Великою мірою завдяки мирянській дії наша Церква є тим сьогодні чим вона стала, та ідеї Блаженнішого часто здійснилися в ній. Можна краще висловити це в іншому сенсі: завдяки мирянським акціям та їх організації в нашій Церкві, особливо в Північній Америці припинилися небезпечні тенденції до відчуження від Церкви-Матері й до затрачування свого національного й обрядово-східнього характеру.

З метою закріплення свідомости і концепції помісної УКЦеркви, об'єднаної разом в батьківщині і в діяспорі, покійний Патріярх заснував конкретні інституції, засоби збереження цих вартостей та інструменти цієї єдности. Це все зробив він своєю невтомною і послідовною працею, яку не всі зуміли належно і в час оцінити, як ще дехто й досі не доцінює їх. Блаженніший Йосиф негайно після свого приїзду на Захід створив церковне управління, перейняв провід попередніх єпископських конференцій і їх оформив в традиційні єпископські синоди. Він намагався мати вплив на номінації наших Владик. Відвідавши кількакратно наші митрополії і ієрархії, він став діючим, визнаним і респектованим авторитетом Помісної Української Церкви.

У Римі Блаженніший Йосиф зорганізував центральні установи, без яких самобутня церковна спільнота не може жити. Заснував Український Католицький Університет з колеґією Святої Софії і його шістьма філіями, що особливо розвинув цінну видавничо-наукову діяльність. Він створив при патріяршому дворі (що його Кир Йосиф врятував і розбудував) музей українського народного і церковного мистецтва, відновив Студитський Устав, придбавши для членів манастир в Кастель Ґандольфо. Патріярх Йосиф збудував і прикрасив Собор Святої Софії, свідок нашої присутности в Римі і живий символ незнищимости наших церков в Україні, соборів українських душ. Уже на схилі свого віку Патріярх Йосиф покликав до життя Крилос Львівського Архиєпископства, що разом із Архиєпископом-Коадьютором з правами наступства мав продовжувати канонічну структуру і владу сьогодні тимчасово втраченого Львівського престолу. Все це було вчинено за його ініціятивою і при співдії Римського Престолу завдяки передбачливості і турботам за долю Церкви у майбутньому під такими двома аспектами: 1) щоб заперечити акти Львівського псевдосиноду і сваволі совєтського режиму, та 2) щоб запевнити правильний розвиток і єдність цілої нашої Церкви в діяспорі.

Це справді величні досягнення т.зв. ери Блаженнішого Йосифа в історії нашої Церкви!

Якщо безпосередньо після його смерти дехто міг сумніватися, чи вдасться все це зберегти та чи деякі зовнішні і внутрішні сили не будуть діяти в напрямі послаблення й розтрачення цієї спадщини, то сьогодні можна сміливо сказати, що на щастя, так не сталося. Автор цієї статті висловив ще в березні 1985 року побоювання, що відосередні сили можуть підірвати основи спадщини Патріярха Йосифа. Можна було намічувати теоретичний і дуже реальний сценарій, як до цього могло дійти. Сьогодні я радий ствердити, що ця небезпека відійшла на дальший плян, хоч не цілком зникла. Дозволю собі коротко підсумувати сьогоднішній стан Патріярхової спадщини.

Синодальне правління нашої Церкви продовжується. Відбувся уже один синод після смерти Патріярха Йосифа, тепер готується другий. Виглядає, що про це дбає не лише сам Голова Синоду, Блаженіший Мирослав Іван, але й президія Синоду.

Закінчення буде.

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Айлін Ваткінс

Екзотична рослинність А. Оленськoї-Петришин

Праці Аркадії Оленської-Петришин поєднують найпривабливіші та найнебезпечніші аспекти природи. Мистець зображує кольорові візії городів в яких рослини набирають особливої енерґії.

Ці рослини, у великій більшості — кактуси, немов наділені майже напівлюдськими якостями. В деяких композиціях вони товпляться на першому пляні картин, начебто дивлячися на глядача, в інших нагромаджуються арміями, або стоять переплутані й загрозливі на тлі нічного неба. Городи Оленської-Петришин мають також колективне життя й можуть робити враження, що вони повзуть вгору або висуваються поза краї полотен картин.

Хоч роджена в Україні, мисткиня виявляє особливу близькість до кактусів, які „олюднюють" більшість полотен її картин. І „олюднюють" здається, точне окреслення, бо кожна порода кактусів та навіть кожний кактус начебто має свій індивідуальний характер. Скупчені разом, рослини стоять віч-на віч перед глядачем як допитлива, здивована група.

Великі картини також приваблюють глядача своєю декоративністю. Хоч стиль мистецького зображення А. Оленської-Петришин є майже плоский, вона осягає почуття глибини майстерною ґрадацією кольорів. Її кольори також підсилюють загальне почуття буйности в її городах. Тоді, коли більшість з нас уявляє кактуси нецікавими, сірими об'єктами, цей мистець бачить їх в низці яскравих зелених, як також синіх, рожевих та фіолетових кольорів. Червоні та жовті квіти, що теж оказійно зустрічаються, додають додаткового виразу її композиціям.

В той сам час, групи підступних шпильок на частках кактусів остерігають нас, щоб ми не наближалися до них. В працях, які зображають іншу тематику, мистець вживає заплутані повзучі рослини та покручені галузки дерев, щоб передати подібний загрозливий вираз.

Рослини мають таку динамічну якість, що в деяких композиціях, здається, що вони пнуться вгору або сягають поза картини. В минулому А. Оленська-Петришин часами включала людські постаті в своїх картинах, але глядач, мабуть, може краще оцінити її дивовижні городи без людських постатей.

Великі рослини також домінують в чорно-білих офортах А. Оленської-Петришин. Вбільшості зображені на тлі темних небес, вони статечно височать, коли пнуться по обидва боки композиції або скупчуються за освітленими вікнами.

Мистець виражає глибину та різноманітність також скупченнями досить спокійних кущів, коли деяке листя залишає білим, деяке плоским чорним, а ще інше відрізняється ґрадаціями тонів. В працях „Нічне вікно" і „Тропічне вікно" сочисті рослини надворі тиснуться об шиби, начебто шпигу-

(Закінчення на стор. 7)

Успіхи скульптора З. Голубця

Наш Ґлен Спей гордий з того, що на нашому терені перебуває наш скульптор Зенон Голубець, який вже мав успішні виставки своїх праць в багатьох містах Америки: Вашінгтон, Ню Йорк, Чикаго і багато інших.

З. Голубець завжди готовий допомогти громаді мистецькими декораціями, радіопередачами, віршами власного пера і є координатором між українською громадою і американськими чинниками.

Приємно підкреслити, що З. Голубець набирає все більшої популярности між американцями — українець Зен, як його всі знають.

Тепер він викладає малярство для сеньйорів. Його кляса втішається великим успіхом і популярністю. Зенон Голубець зістав вибраним членом директорів до Кетскильского товариства мистців в місті Гурлевілл. В неділю відбулася його перша лекція на тему „Скульптура — головні засади її".

Лекція була надзвичайно цікава, багата змістом і експонатами. Треба звернути увагу на те, що З. Голубець має здібність правдивого педагога. Переконливість сказаного, спокійний непримушений тон створювали для присутніх атмосферу перебування серед краси природи, краси Божого творіння, а в той же час ми бачили наявно на що здібна людина, коли вона тісно пов'язана з природою, коли вона стремить до краси.

Ціла лекція була переплетена експонатами самого скульптора, якими всі захоплювалися. На прозірках ми побачили розвиток скульптури з дуже давніх часів — прекрасні речі скульпторів, мистців.

Пояснюючи вплив природи, її краси в усі пори року, З. Голубець ілюстрував прозірками схід і захід сонця, зиму, весну, літо, осінь.

Знімки були такі майстерні, захоплюючі, що заля затихла зачарована.

Після лекції в дружній атмосфері всі ділилися враліннями сказаного, баченого. Всі були захоплені. Бажаємо нашому скульпторові Зенонові дальших успіхів в його праці, пропагуванні нашого мистецтва, нашої культури.

Людмила Гайдар

Л. Храплива-Щур

МАЛЕНЬКИЙ ЗМІЄБОРЕЦЬ

Олександер Копач, „Хлопчик з казки", оповідання в мініятюрах, В-во ОПДЛМ, Торонто, 1986.

Нововидана книжечка відомої письменниці та педагога д-р Олександри Копач, справді мініятурна не лиш літературною формою коротких імпресіоністичних оповідань-нарисів, але й своїм зовнішнім виглядом. Вона маленька й нестандартних розмірів та оформлена дуже старанно. Працювали над цим оформленням аж дві наші відомі мисткині: Ніна Мудрик-Мриц намалювала обкладинку, саме із цим маленьким змієборцем, а Галина Новаківська прикрасила нутро книжечки повнобарвними ілюстраціями, схоплюючи незвичайно вдало характеристичні дітям молодшого віку рухи та пози, зовсім згідно із задумом авторки.

Доктор Олександра Копач, яку знаємо із кількох видань історичних оповідань, надхнених ідеалізмом і тонким вичуттям краси, тепер підходить до сучасної теми — до малих дітей. Оком досвідченого педагога й психолога розглядає вона явища розвитку малят та їх наївні розумування, на основі тих початкових ще лиш відомостей про світ і життя, які вспіла здобути мала дитина. Одначе розумування ці такі влучні і цікаві, дотепні, не пов'язані кайданами логіки, що їй зобов'язані „дорослі", що саме слідкування за ними дає немалу радість читачеві. У цих бо дитинних вільних асоціяціях — і вся тайна поетичної творчости народів і великих умів. Це джерело казки, міту, і в цій площині малий Дениско, який виростає в Торонто, в Канаді, може дуже добре бути і Юрієм Переможцем, як це підказує картина на обкладинці, і капітаном корабля і взагалі чим забажає бути. Психолог і педагог з великим досвідом і стажем, обсервує ріст малят, а люблячa бабуня рівночасно просвітлює кожну сторінку радістю, що оце живуть, ростуть і пізнають світ малята, нащадки, а щобільше вияви недовідомої ласки Всевишнього: „Звідки воно взялось, оте чудо-дитя? З далекої зорі, з незнаного світу? На крилах янгола злетіло?" — роздумує Бабуня, дивлячись на найстаршу внучку.

Власне зміст книжечки проходить у двох площинах: розповіді із життя дітей та роздумування Бабуні над ними, розділи під заголовком „Листок Щоденника". Цим книжечка пригожа і для дітей, яким цікаві пригоди Дениска, і тим, які поважно відносяться до свого неповторно-великого завдання — виховання нового покоління поза межами батьківщини, а одначе у вірності релігійно-національним ідеалам, які зобов'язують незалежно від місця проживання.

І тут можна говорити не лиш про мистецькі, але й про практично-педагогічні вартості цієї книжечки... Герої авторки виростають у таких же умовах, як і сотні тисяч інших українських дітей у діяспорі. Правда, мають вони постільки ідеальні умовини, що родина їх українська до глибин, що всі її члени не лиш однодушно люблять діточок, але й дбають про їх духовий ріст. Діти змалку оточені книжками, мистецькими картинами, з ними старші залюбки розмовляють, заохочують пізнавати-думати, самостійно формувати думки, оцінювати вартості. Та проте, діти не живуть відірвані від свого зовнішнього довкілля. Приходить школа, друга мова, чужомовне товариство. І добре підготована до своїх завдань родина — розумно упорядковує та ставить у свою чергу всі ці впливи. Коротко кажучи, світової слави виховницький твір Жана Жака Руссо „Еміль" був теж літературним твором.

Як влучно каже наша стародавня приказка: „Для дітей казка — забавка, а для мудрого — загадка"...

Омелян Твардовський

ОСЯГИ СПОРТОВЦІВ УКРАЇНИ В 1986 РОЦІ

II.

Теніс

Лариса Савченко зі Львова здобула сенсаційні перемоги в змаганнях народів СССР. Лариса перемогла в поодиноких і змаганнях пар з тенісисткою Є. Брюховець, як теж в мішаних парах з тенісистом А. Долгополовим. Ця найвизначніша українська тенісистка була учасницею ряду міжнародних турнірів, в одному з яких в змаганнях пар в Ню Орлеянсі, ЗСА разом з Світланою Пархоменко здобула перше місце.

Шахи

Зоя Лельчук зі Львова, міжнародний майстер, здобула в чемпіонаті СССР — четверте місце, завдяки якому вона закваліфікувалася до міжзонального турніру за першість світу. Крім неї з українських шахісток в цих змаганнях будуть теж — Марта Літинська зі Львова і Лідія Семенова з Києва.

Олег Романишин зі Львова, поділив 1-3 місця в секції гросмайстрів в традиційному міжнародному турнірі в Реджіо Емілія, Італія. Міжнародний майстер Володимир Маланюк виграв міжнародний турнір у Львові вислідом — 8:3. Василь Іванчук 17-річний юнак з Бережан здобув звання чемпіона молодих майстрів СССР в турнірі, що пройшов в Таллінні, Естонія. В Сочі Іванчук переміг у відбірковому турнірі СССР за участь в змаганнях за першість світу юнаків. Володимир Туркманов з Одеси здобув першість міжнародного турніру в Делі, Індія. Адріян Михальчишин гросмайстер зі Львова зайняв 2-3 місце в Меморіяльному турнірі Альохіна в Португалії.

Ручний м'яч (гендбол)

Славна Київська жіноча дружина ручного м'яча „Спартак" увісімнадцяте в своїй історії здобула звання чемпіона СССР. Одинадцятий раз українки здобули теж Чашу Европи. Майже повний склад цієї дружини замість України, репрезентував СССР в Олімпіядах і міжнародних змаганнях, осяги якої закрадає окупант.

Легка атлетика

Найбільших успіхів і міжнародного розголосу добився Сергій Бубка з Донецька. З нагоди виступу Сергія в цьогорічних іграх „Мілроуз" в ЗСА, Майкель Катц в Ню йоркському „Дейлі Нюз" між іншими писав: „...22-річний „український Супермен" — Бубка докорінно зламав дотеперішній стан скоку з жердиною своєю надзвичайною швидкістю і силою..." В цьому році Бубка встановив новий світовий рекорд, осягнувши вершину понад 6 метрів.

Леонід Насєдих з Дніпропетровська вийшов першуном на міжнародних змаганнях в Тунісі на 20-тикілометровій трасі. Віра Макогон зайняла друге місце в жіночій групі. В змаганнях в закритому приміщенні в Москві переможцями вийшли такі українські легкоатлети: Т. Самойленко з Запоріжжя в бігу 1500 і 3000 м., та І. Слюсар в бігу 60м. Зоя Гаврилюк з Чернівець вийшла першою в маратонському бігу в Женеві, Швайцарія. В змаганнях трьох збірних (СССР, Італії і Югославії), що пройшли в Італії, перемогла збірна СССР, в якій перші місця здобули такі українські легкоатлети: Ірина Слюсар в бігу 60 і 200 м., Надія Олизаренко з Одеси в бігу 800 м., Віталій Тищенко в бігу 3000 м. і Олександер Котович (обидва з Києва) в скоку у височінь. У змаганнях, що пройшли в Берґен, Норвегія, в ході 50 км. перемогу здобув В. Попович з Києва, вислідом 3:55.50.

У міжнародних змаганнях федерації Ґренд Прі, що відбулися у Західньому Берліні перемоги здобули — Сергій Бубка і Микола Мусієнко з Дніпропетровська, цей останній в потрійному стрибку — 17.12.

Важка атлетика

Виступаючи на Европейському чемпіонаті в Карл-Маркс-Штатд, Східня Німеччина, 22-річний Сергій Нагірний з Дніпропетровська здобув нагороду віцечемпіона у вазі 110 кг. П'ять золотих, дві срібні і одну бронзову медалі здобули українські юнаки, важкоатлети в юнацькому чемпіонаті СССР, що пройшов в м. Глазові, Росії.

Греко-Римська боротьба

У першенствах СССР юнаків 16-18 річних, які відбулися у м. Калініні, Росії, звання чемпіонів здобули: О. Кучеренко і Р. Міщенко з Ворошиловграда, І. Гожій і А. Болтенков з Києва. На 33-му Европейському чемпіонаті, який відбувся у Піреюсі, Греції, Микола Макаренко з Білої Церкви здобув звання віцечемпіона.

У першенствах СССР в групі чоловіків, який пройшов в Тернополі, Україна, з участю 225-ти змагунів, звання чемпіонів в своїх групах здобули такі українські борці: Вячеслав Олійник з Києва і Олександер Реншигла з Ворошиловграда.

Закінчення буде.

ПРОТОКОЛ
31-ої ЗВИЧАЙНОЇ КОНВЕНЦІЇ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЯКА ВІДБУЛАСЯ В ГОТЕЛІ ГАЄТ-РІДЖЕНСІ В ДІРБОРН, МИШ. В ДНЯХ ВІД 26-го до 30-го ТРАВНЯ 1986 РОКУ

(8)

Звіт головного контролера д-ра Богдана Т Гнатюка з перевірки „Союзівки"

Продовження

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ МАЙНА КРАМНИЦІ, БАРИ І ХАРЧІВ

1982 р.

в) Бари:		
Інвентар (січень 1982 р.)		13,136.96
Видатки в 1982 р.	35,509.48	48,646.44
Інвентар (січень 1983 р.)		-12,853.43
Видатки на закуп наптиків в 1982 році		**$35,793.01**
Зіставлення:		
Приходи в 1982 році..............................		89,029.04
Видатки за напитки..............................		35,793.01
Чистий прихід з бар в 1982 р.		**$53,236.03**

1983 р.

в) Бари:		
Інвентар (січень 1983 р.)		12,853.43
Закуп напитків..............................	44,350.07	57,203.50
Інвентар (січень 1984 р.)		12,891.14
Видатки на закуп напитків в 1983 році		**$44,412.36**
Зіставлення:		
Прибутки (бара) — 1983 р.....................		87,687.45
Видатки за напитки — 1983 р.		44,412.36
Прибутки з бар за 1983 р.		**$43,275.09**

ІНВЕНТАРИЗАЦІЯ МАЙНА КРАМНИЦІ, БАРИ І ХАРЧІВ

1984 р.

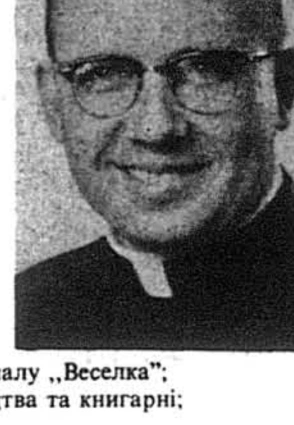
а) Крамниця:	
Інвентар з січня 1984 р.	18,329.22
Закуп товару в 1984 р.	27,049.23
Разом:	**$45,378.45**
Інвентар товарів (січень 1985 р.)	19,882.14
Видатки за проданий товар — 1984 р.	$25,496.31
Зіставленя:	
Рахунок (нетто) прибутку — 1984 р.	41,702.03
Видатки за проданий товар	-25,496.31
Чистий прибуток — 1984 р.	**$16,205.72**
б)Харчі:	
Інвентар харчів (січень 1984 р.)	6,228.00
Закуп харчів в 1984 році	116,804.87
Разом	**$123,032.87**
Інвентар харчів в січні 1985 р.	7,470.83
Видатки на харчі в 1984 р.	**$115,562.04**
б) Бара - (напитки)-буфет	
Інвентар напитків (січень 1984 р.)	12,891.14
Видатки на закуп напитків в 1984 р.	35,801.95
Видатки на напитки в 1984 р.	**$48,693.09**
Інвентар напитків (січень 1985 р.)	-11,616.28
Зіставлення (Разом):	$37,616.28
Прибуток з бари-буфету в 1984 р.	85,806.49
Видатки на закуп напитків в 1984 р.	37,616.28
Прибуток з бари-буфету в 1984 р.	**$48,190.21**

1985 р.

а)Крамниця:	
Інвентар з січня 1985 р.	19,882.14
Закуп товару в 1985 р.л	34,082.34
Разом:	**$53,964.48**
Інвентар товарів (січень 1985 р.)	-10,880.33
Видатки за проданий товар — 1985 р.	$43,084.15
Зіставлення:	
Прибуток (нетто) — 1985 р.	44,276.97
Видатки за проданий товар — 1985 р.	43,084.15
Чистий прибуток (зиск) — 1985 р.	**$1,192.82**
б)Харчі:	
Інвентар харчів (січень 1985 р.)	6,228.00
Видатки на закуп харчів в 1985 році	110,207.52
Разом:	**$116,435.52**
Інвентар харчів в січні 1986 р.	-3,758.40
Видатки на харчі в 1985 р.	**$112,677.12**
б) Бара (напитки-буфет)	
Інвентар напитків (січень 1985 р.)	11,076.81
Видатки на закуп напитків в 1985 р.	36,401.40
Разом	**$47,478.21**
Інвентар напитків (січень 1986 р.)	-12,223.89
Видатки за напитки (Разом):	**$35,254.32**
Зіставлення:	
Прибуток з бари-буфету в 1985 р.	77,228.98
Видатки на закуп напитків — 1985 р.	35,254.32
Прибуток (зиск) з бари-буфету в в 1985 році	**$41,974.66**

Звіт головного контролера протопресв. о.Степана Біляка

З ПЕРЕВІРКИ ВИДАВНИЦТВА „СВОБОДА" ЗА РОКИ 1982 — 1986

Цей звіт з перевірки видавництва „Свобода" за останні чотири міжконвенційні роки є оглядом праці видавництва та підсумком чотирьох річних перевірок його праці — з окремим наголосом на висліди останньої річної перевірки, яка відбулася протягом 17-21 березня 1986 року.

Цим звітом охоплено перевірку праці таких відділів видаництва:

1. Редакції щоденної газети „Свобода";
2. Редакції англомовного „Українського тижневика";
3. Редакції дитячого журналу „Веселка";
4. Адміністрації видавництва та книгарні;
5. Друкарні та експедиції.

Як попередніми перевірками, так і останньою, цьогорічною, стверджено, що видавництво і редакція „Свободи" дотримуються в своїй щоденній праці даних їм настанов, схвалених конвенцією, а в час між конвенціями вказівок Головного Уряду та Екзекутиви Українського Народного Союзу. За цей звітний період я даю позитивну оцінку праці редакції в цілому.

З приємністю констатую, що за останній рік, як це завважають і пильні читачі, „Свобода" змістом і формою, а мовою зокрема, значно поліпшилась, хоч це не виключає потреби дальшого піднесення її рівня та поширення й урізноманітнення тематики.

Як єдина в Північній Америці українська щоденна (найстарша) самостійницька газета, „Свобода" є унікальним нашим органом друкованого слова, що його фінансово підтримує по-своєму унікальний УНС. Як такий часопис, „Свобода" може і повинна виконувати провідну ролю серед усієї нашої тутешньої преси; може і повинна бути в цей непевний час авторитетним і впливовим засобом давати належну відсіч напасникам.

А якщо ми хочемо воювати проти русифікаційної політики окупанта на рідних землях, мусимо ще серйозніше дбати про культуру мови й чистоту її в нашій пресі, а в „Свободі" — насамперед, бо імакше наші зусилля будуть звучати непереконливо й неавторитетно — і не будуть мати бажаного успіху.

Нарешті — мусимо добирати молоді професійні сили до редакційної праці; а якщо треба, то й дошколювати їх.

РОЗДІЛ ПРАЦІ В РЕДАКЦІЇ ГАЗЕТИ „СВОБОДА"

Головний редактор ЗЕНОН СНИЛИК. — Добір і редагування всього матеріялу та розміщення його на сторінках газети; відповідальність за зміст передовиць та інших редакційних статтей; нагляд за перебігом праці в редакції — замовлення статтей, листування із кореспондентами та читачами тощо.

Редактор ВОЛОДИМИР ЛЕВЕНЕЦЬ. — Вісті з американського та українського життя; совєтська преса, праця над редакційними та авторськими статтями; хроніка подій.

Редактор ЛЮБОВ КОЛЕНСЬКА. — Нагляд за другою сторінкою газети; кінцева перевірка (ревізія); принагідні інтерв'ю; короткі вісті.

Редактор ТАМАРА КАРДАШИНЕЦЬ. — Дописи з життя громад; інтерв'ю; кореспонденція; короткі вістки.

Редактор ВАСИЛИЬ ДЯЧЕНКО. — Міжнародні вісті; огляд совєтської преси.

ЧАСТКОВО ЗАТРУДНЕНІ

Редактор ОЛЬГА КУЗЬМОВИЧ (два дні на тиждень). Українські новини; коментарі; особливі доручення.

Редактор ІВАН КЕДРИН. — Передовиці; статті на довільні теми.

НАТАЛКА ВОРОНКА. — Опрацювання дописів і вістей, перекладених з англійської мови; інтерв'ю з представниками молоді.

В разі потреби члени редакції заступають один одного в тій чи іншій ділянці.

До липня 1985 р. працював по два дні на тиждень д-р ВОЛОДИМИР ДУШНИК, який помер 5-го вересня 1985 р. До половини вересня постійно працювали редактор ЛЮДМИЛА ВОЛЯНСЬКА, хоч була переважно зайнята редагуванням альманаха на 1986 р. Зрідка її запрошує редакція й тепер працювати тимчасово — в разі потреби когось заступити чи для консультації.

АДМІНІСТРАЦІЯ „СВОБОДИ"

Праця адміністрації видавництва цілком заслуговує на позитивну оцінку: всі працівники виконують свої обов'язки сумлінно і старанно; як фахові люди, вони ведуть справи адміністрації професійно.

Усі документи в видавництві — прибуткові і видаткові — зберігаються в повному порядкові.

На особливе відзначення заслуговує адміністраторка ЛЮБА ЛАПИЧАК. Її обов'язки:

Загальна адміністрація підприємства та нагляд над кожною ділянкою праці в адміністрації.

Калькуляційні — кошториси різного роду друкарських робіт, книжок, журналів, сторінок у „Свободі" тощо.

Усі замовлення, пов'язані з підприємством, як газетний папір, хемікалії, фільми, папір на книжки і т. д.

Виготовлення рахунків за друкарські роботи „Свободи", книжок, журналів та інші.

Полагодження різних справ, пов'язаних з друкарнею і експедицією Веселки, Нашого Життя, Альманаху тощо.

Обчислення податків з платень і стейтового податку. Книговодство (Леджер). Річні зіставлення, порівняльні, інвентура та кореспонденція.

Заповнення формулярів, пов'язаних з захворінням працівників, випадками, безробіттям тощо.

Полагоджування формальностей з поштою в різних висилкових справах. Вписи до карток — годин праці для платні. Всі виплати за рахунками кореспондентам і т. д.

ДАРІЯ СЕМЕГЕН — заступниця адміністратора. Обов'язки:

Телефонічна централя (12 перелучників). Депозити із „кеш ресітс" та з рахунків і замкнення „екавнтс ресівебел" Місячні зіставлення прибутків і видатків. Банкові зіставлення прибутків і видатків. Банкові зіставлення та справи, пов'язані з банком. Нагадування про плату за оголошення, пригадки телефонами у цій справі, як також виставлення зіставлень поодиноким установам і підприємствам. Приймання і виписування друкарських робіт.

Збирання, вписування і оформлення оголошень до альманаха, конвенційної книги та коригування їх. Кореспонденція, пов'язана з різними справами підприємства. Поміч у різних справах, потрібна адміністраторові Любі Лапичак, як розділ пошти, замовлення і т. ін.

У часі її (Люби Лапичак) відсутности — повне заступство та виконування всіх обов'язків адміністратора. У відсутности М. Стецюк — ведення відділу оголошень.

РЕШТА ЧЛЕНІВ АДМІНІСТРАЦІЇ „СВОБОДИ" — ЇХ ОБОВ'ЯЗКИ

М.К. Стецюк. Відділ оголошень. — Приймання оголошень, коригування оголошень і друкарських робіт, кореспонденція, пов'язана з оголошеннями, переклади оголошень, рахунки за оголошення, приймання сторін.

О. Смотрич. Адміністрація „Веселки".— Полагоджування пошти, пригадки, кольпортаж „Свободи" і „Веселки".

Висилка пригадок передплатникам „Свободи" і їх „файлування" (Співпраця з М. Білик).

Рахунки за кліші. Виготовлення місячних звітів, стягання суспендованих, померлих, виплачених, відновлення висилки для відновлених.

Листування в зв'язку з зверненими чеками. Виготовлення місячних поштових зіставлень за „Веселку".

Валентина Якимчук. Працює 20 годин тижнево. Інкасування грошей за альманах УНСоюзу та провадження картотеки тих, що за нього вплатили.

Виготовлення списків пресового фонду та інкасування грощей. Кореспонденція, пов'язана з різними справами альманаху та пресового фонду.

Висилання рахунків з цілого місяця до книги продажу та до азбучного індексу. Виписування заплачених рахунків за оголошення і друкарських робіт. „Блю Кросс і Блю Шільд" колишніх працівників. Коригування оголошень.

Марія Білик. — Затруднена в адміністрації „Свободи" від 21 березня 1985 року. Виготовлення картотек для нових членів УНСоюзу і передплатників „Свободи".

Виготовлення плиток з адресами членів чи передплатників. Зміна адрес на плитках. Витягання плиток для стримання висилки „Свободи", перебивання дат на плитках передплат для „Свободи".

Інкасування грошей за передплату „Свободи" і „Веселки" та вписування заінкасованих грошей у відповідну картотеку. Обчислювання грошей, пов'язана з усіма справами кореспонденція.

Мирося Дворська. — Затруднена в адміністрації „Свободи" від 29 липня 1985 р. Перевела на компютерову систему англомовний „Український тижневик", (6,304 передплатників) та виконує всі обов'язки, пов'язані з цією ділянкою — контування грошей, зміни адрес, пригадки у справі віднови передплати, нові передплатники, тижневі поштові зіставлення, виготовлення наліпок для висилки газети, телефони та кореспонденція, пов'язана з „Українським тижневиком".

Петруся Коваль.— Затруднена в адміністрації „Свободи" від 23 вересня 1985 року. Після точної перевірки картотек та зрівнання з картотекою УНСоюзу переводить на компютерову ситему „Свободу" (12,500 передплатників).

Згодом усі функції, пов'язані з висилкою „Свободи", будуть виконуватись на компютері.

Виготовлення щоденних поштових звітів „Свободи".

Емілія Гарасимчук. — Працює від 19-го лютого 1985 року переважно в редакції: каталогує знімки, книжки, допомагає в корекгі і в разі потреби допомагає адміністрації коригувати оголошення тощо.

Евген Гарасимчук.— Працює 30 годин тижнево в книгарні: Замовлення та висилка книжок. Виготовлення рахунків, інкасування грошей, кореспонденція та інші справи, пов'язані з книгарнею.

РЕДАКЦІЯ АНГЛОМОВНОГО „УКРАЇНСЬКОГО ТИЖНЕВИКА"

Це видання має не тільки похвальні заслуги за минули (започатковане в 1983 році.): йому призначено виконувати дедалі більшу і відповідальнішу ролю. Потреба видавити „УКРАЇНСЬКИЙ ТИЖНЕВИК" — силою відомих нам обставин — прогресивно зростає. Постійний доріст наших англомовних професійних сил ґарантує цьому важливому і дуже потрібному виданню велику перспективу, а запевнена йому всіляка пітримка з боку УНС — безперебійне існування, процвітання і довговічність.

Особовий склад редакції тижневика: редактор — Рома Гадзевич, асистенти — редактори — Михайло Боцюрків (Канада) та Наталя Федущак. З редакцією постійно співпрацюють кореспонденти (6) і дописувачі (2).

На даному етапі англомовний „Український Тижневик" більше зорієнтований на нашу молодь, яка недостатньо розуміє українську мову. Але назріває час і потреба брати до уваги — не тільки таку молодь. Тому слід уже дедалі більше враховувати й коло зацікавлень читачів старшого віку, вміщувати матеріял їхнього зацікавлення; тоді напевно почне ще швидше зростати й кількість читачів.

То добре, що тижневик має вже стільки розділів, а серед них і такі, як боротьба за людські та національні права в Україні, справи УНС та братські вістки, спростування неправдивих інформацій про Україну в тутешніх засобах масової інформації, вістки про діяльність молодечих організацій тощо. Бо ж якраз нині треба систематично давати **належну відсіч знеславлювачам українців** і продумано та обґрунтовано підносити наші позитиви.

РЕДАКЦІЯ ДИТЯЧОГО ЖУРНАЛУ „ВЕСЕЛКА"

Редактор „Веселки" — проф. Володимир Барагура — має 8 постійних співробітників-дописувачів. Журнал виходить раз на місяць — 11 випусків за рік, бо один раз — одним випуском за липень і серпень.

Бажано, щоб при теперішньому зменшенні кількости авторів, які постачали оригінальні дитячі твори, редакція не вагалася використовувати запозичений матеріял — і переклади з інших мов.

ДРУКАРНІЯ ТА РЕДАКЦІЯ

Керіник цього відділу — АНАТОЛЬ ДОМАРАЦЬКИЙ - не тільки сам дуже старанно й бездоганно працює, а й уміло та з неабияким успіхом координує співпрацю друкарні й експедиції.

Він зумів зорганізувати і поставити та переставити друкарню з олова-черенок та лінотипів на компютери та друк офсетним способом всіх видань, які друкуються в „Свободі".

Складачі на компютерах складають українською та англійською мовами різні дрібні та великі замовлення, включно з великими книгами.

Друкарі, які друкують „Свободу" чи „Український тижневик", допомагають в експедиції. Український рижневик адресується на новому компютері, а „Свобода", ще адресується на старих машинах.

Робітники працюють щодня по 8 і більше годин, бо „Свобода" мусить появитися на час перед 4 — 5 годиною щодня, а п'ятницю ще й „Український тижневик".

Співпраця відділів з друкарнею: Редакція „Свободи" часто передає рукописи в злому стані — рукою писані — та ще й помазані редакторським олівцем. Складач не може мати повної видайности, а ще як після складача редактори знов міняють текст...

Співпраця з адміністрацією. Головно з оголошенями та сама історія, що й з редакторами. Оголошення переважно писані рукою, взяті з телефону, а щойно після викладнання починається коректа.

„Український тижневик" — друкарня не має жодних застережень, нормальна співпраця з редакторами, які дуже часто допомагають друкарні.

Обов'язки робітників друкарні та експедиції

Арзоля Авілда. — Складачка „Українського тижневика" на компютері 16 сторін на тиждень; складає і українські тексти, виразно написані.

Блажейовський Володимир — помічник друкаря на великій машині, на якій друкується „Свобода" і „Український тижневик"; допомагає в експедиції висилати газети.

Череватий Симон — працює як експедитор „Свободи", „Українського тижневика", „Веселки", „Нашого Життя" та всіх інших видань, повідомлень.

Чума Степан — заступник керівника друкарні, друкує все на малій пресі для УНС всі повідомлення, книжки, брошури, журнали та інші дрібні речі. Складач на компютері двома мовами, знає всю друкарську техніку.

Чепак Микола — друкар на великій пресовій машині з під його рук „Свобода" дуже чисто виглядає. По закінченні друку допомагає висилати „Свободу" та інші видання.

Фокс Іда — складачка 1-ої сторінки „Свободи" та інших статтей до журналів і книжок, союзових звітів щомісячних та річних табель українською та англійською мовами.

Ілющенко Ренальд — складач на компютері для 3 — 4 ст. „Свободи", розвозить щоденно „Свободу" до кіосків Нью Йорку.

Гамуляк Марко — працює як фотограф, виготовлює плити до великої машини, експедитор на компютері висилає „Український тижневик" та допомогає висилати „Свободу".

Кузьма Галина — складачка 2-ої ст. „Свободи" та інших робіт — посмертних, союзових та збіркових списків.

Небелюк Ярослав — Працює в експедиції газети та інших видань, в'яже та розділяє їх по стейтах і возить на пошту.

Павлишин Роман — Верстає (формує) „Свободу" та інші видання, помагає в фотографуванні і навіть в експедиції.

Рігальська Теофіля — складачка на компютері українською та англійською мовами. Складає переважно чужі роботи — „Веселку", „Наш світ", „Сівач" та інші.

Стецина Юрій — фотограф на канфі — робить фота, побільшує, зменшує, з фільмів перейшов на плити, виправлює плити, а також допомагає в експедиції.

Сидоряк Ярослав — складач на компютері, переважно оголошень, українською та англійською мовами — для „Свободи", „Українського тижневика", календаря, для брошур, журналів.

Войтович Софія — складачка на компютері різних журналів, брошур та „Свободи".

Зарицький Гілярій — верстає (формує) „Український тижневик", „Веселку", „Наш світ" та інші видання.

Для ілюстрації при цім подається числовий виказ читачів „Свободи", англомовного „Українського тижневика", дитячого журналу „Веселки", листу (порівняльну) прибутків і видатків за чотири (1982, 1983, 1984 і 1985) роки, кошти видання АЛЬМАНАХУ.

РЕКОМЕНДАЦІЇ В СПРАВІ ВИДАНЬ УНСОЮЗУ

З уваги на нинішні обставини і підвищені вимоги до нашої преси, ми мусимо так підбудувати наші видавництва, щоб їх можна було піднести до рівня загальних і відповідальних завдань. Можна говорити про різні заходи і можливості в цій справі, а на підставі дотеперішніх спостережнь над виданнями УНС логічно напрошуються такі думки і побажання та пропозиції:

1. Якщо немає єдиної центральної організації **всіх** українців, то на УНСоюз спадає найбільший обов'язок підносити вагу і силу нашого друкованого слова: якнайбільше залучати до активної журналістичної праці нявної резерви наших здібних і кваліфікованих сил — старших і молодших; дбати про новий доріст журналістів, не шкодуючи на те коштів; заохочувати відповідною винагородою (гонораром) кращих і найпотребніших авторів статтей на найактуальніші теми дня.

2. Піднести на конвенції справу, щоб наша преса, і „Свобода" найперша — приділяла якнайбільше уваги теперішньому станові буття нашого народу на рідних землях: щоб писала про підступну русифікацію, злочинне руйнування української культурної спадщини, хижацький економічний визиск, переслідування свідомішої частини населення за т. зв. „український буржуазний націоналізм", про фактичне позбавлення українців громадянських прав на своїй землі і перетворення т.зв. УРСР на провінцію Росії і т. д. Будьмо як слід поінформувані про

все це самі, а заодно інформуймо всіх наших співгромадян у країнах нашого поселення і урядові кола тих країн.

Підсумовуючи цей звіт та пороблені в ньому спостереження, хочу з гідністю ствердити, що видання УНСоюзу ,,Свобода", ,,Український тижневик" та ,,Веселка" виконують незвичано важливу працю для нашого членства, українців на поселеннях та для українського народу в його змаганнях до волі і незалежности. За їх вдержування та фінансування належиться УНСоюзові велике признання і подяка від усіх українців де б вони не проживали.

ВИКАЗ ,,СВОБОДИ"

Члени У.Н.С. (1-1-1986)	7,956
Жінки і молодечі	2,650
Передплатники (не-члени)	1,411
Кольпортаж	145
Майбутні	51
,,Гратіс" і виміна	148
Інші	230
Голови-адреси місцевостей	320
Разом	12.868

"SVOBODA"

INCOME	1982	1983	1984	1985	Total
Subscription — UNA:					
Earned	$660,000.00	$645,000.00	$605,000.00	$635,000.00	$2,545,000.00
Sale on Stands	6,004.50	5,724.55	5,165.21	4,991.59	21,885.85
Individual: UNA members					
Svoboda	25,277.05	38,921.29	41,605.94	46,711.13	152,515.41
UNA Members "Ukrainian Weekly"	19,103.68	16,673.98	19,530.19	20,512.68	75,820.53
Non-Members Svoboda	52,784.62	51,743.52	51,958.11	54,469.07	210,955.32
Non-Members "Ukrainian Weekly"	9,740.16	9,942.50	11,914.98	14,743.33	46,340.97
Books	17,622.00	11,411.83	15,485.95	19,412.62	63,932.40
Advertising	182,305.40	169,819.66	173,475.58	158,755.20	684,356.34
Printing	98,080.35	80,400.61	91,501.27	65,450.04	335,432.27
Change of address	369.05	300.34	461.66	344.80	1,475.85
Refund Postage	6,709.12	7,014.01	6,042.94	5,671.62	25.437.69
Refund Telephone	12.75	523.29	11.25	1.10	548.39
Almanac	31,903.30	19,607.55	19,583.34	18,067.90	89,162.09
Press Fund — Svoboda	9,061.44	5,578.19	6,963.14	5,743.89	27,346.66
Press Fund — Ukrainian Weekly	—	—	3,926.75	305.60	4,232.35
Veselka Subscription	4,493.07	4,059.70	4,435.34	4,213.38	17,201.49
N.J. Sales Tax	197.76	122.27	181.00	163.30	664.33
Miscellaneous	1,191.01	1,631.23	1,069.77	645.67	4,537.68
TOTAL:	**$1,124,855.26**	**$1,068,474.52**	**$1,058,312.42**	**$1,055,203.42**	**$4,306,845.62**
Discount on Sales	**-2,444.82**	**-2,810.18**	**-1,920.48**	**-2,277.92**	**-9,453.40**
GRAND TOTAL:	**$1,122,410.44**	**$1,065,664.34**	**$1,056,391.94**	**$1,052,925.50**	**$4,297,392.22**
DISBURSEMENTS					
Payroll: Editorial	$133,879.87	$156,276.96	$161,116.94	$165,692.99	$616,966.76
Printing	206,862.56	210,076.69	220,788.40	222,821.78	860,549.43
Office	106,431.81	98,461.63	107,395.09	118,657.81	430,946.34
Corresp.	2,500.00	3,000.00	3,000.00	3,450.00	11,950.00
Special Corresp. — Svoboda	23,580.00	31,449.48	22,585.00	25,549.98	103,164.46
Special Corresp. — Weekly	—	—	6,511.93	9,648.96	16,160.89
Veselka Corresp.	6,130.00	5,910.00	5,640.00	7,665.00	25,345.00
Postage	346,323.63	267,888.14	235,456.15	243,805.94	1,093,473.86
Material	210,236.64	185,270.29	194,367.53	156,574.08	746,448.54
Telephone	6,573.82	6,808.92	6,157.59	9,125.59	9,215.75
Telephone	6,573.82	6,808.92	6,157.59	9,215.75	28,756.08
Office Supplies	3,076.43	2,117.39	2,098.62	1,866.47	9,158.91
Office Expense	69.05	466.11	264.48	70.41	870.05
Printing Dept. Expense	1,439.25	1,311.90	1,127.09	1,216.91	5,095.15
Parts and Repairs	6,375.02	22,155.90	15,068.12	9,798.82	53,397.86
Books	13,668.54	3,440.24	9,233.08	7,591.54	33,933.40
Taxes	35,742.72	37,635.13	41,513.02	43,784.99	158,675.86
Commission	153.00	321.30	440.00	365.40	1,279.70
Manuscript	100.00	—	1,085.00	1,330.00	2,515.00
Newspaper	1,324.13	1,425.00	1,328.70	1,187.70	5,265.53
Pension	1,116.00	1,116.00	1,116.00	1,116.00	4,464.00
N.J. Sales Tax	138.93	163.84	195.80	134.69	633.26
Miscellaneous	20,133.26	26,794.74	20,419.00	22,055.23	89,402.23
TOTAL:	**$1,125,854.66**	**$1,062,089.66**	**$1,056,907.54**	**$1,053,600.45**	**$4,298,452.31**
Discount on Purchases	**-273.60**	**-325.04**	**-179.79**	**-212.18**	**-990.61**
GRAND TOTAL:	**$1,125,581.06**	**$1,061,764.62**	**$1,056,727.75**	**$1,053,388.27**	**$4,297,461.70**
RECONCILLATION					
Cash in Bank 1/1	$5,087.21	$1,916.59	$5,816.31	$5,480.50	$5,087.21
Income	1,122,410.44	1,065,664.34	1,056,391.94	1,052,925.50	4,297,392.22
TOTAL:	**$1,127,497.65**	**$1,067,580.93**	**$1,062,208.25**	**$1,058,406.00**	**$4,302,479.43**
Disbursements	**-1,125,581.06**	**-1,061,764.62**	**-1,056,727.75**	**-1,053,388.27**	**-4,297,461.70**
BANK BALANCE	**$1,916.59**	**$5,816.31**	**$5,480.50**	**$5,017.73**	**$5,017.73**

ВИКАЗ ЧИТАЧІВ ,,ВЕСЕЛКИ"

	вересень 1985	березень 1986
Передплатники	675 прим.	659 прим.
Даром і виміна	196 прим.	167 прим.
Премії (будучі члени)	4 прим.	2 прим.
Школи	82 прим.	77 прим.
Кольпортаж	6 прим.	6 прим.
Нові-незаплачені	5 прим.	4 прим.
	968 прим.	**915 прим.**

SVOBODA Sale on Stands

	March 1985	September 1985	March 1986
Arka New York	15 copies	15 copies	15 copies
Arka Toronto	3 copies	3 copies	3 copies
Arka U.B.S.	2 copies	2 copies	0 copies
Bazaar	2 copies	2 copies	3 copies
Chang Jae Lee	30 copies	30 copies	30 copies
Dnipro	3 copies	3 copies	4 copies
Jack	10 copies	10 copies	15 copies
Surma	25 copies	15 copies	20 copies
Veselka	60 copies	60 copies	60 copies
West Arka	5 copies	5 copies	5 copies
	155 copies	**145 copies**	**145 copies**

STATEMENT OF THE "UKRAINIAN WEEKLY"

Members of U.N.A.	4,022
Non-members	1,749
Gratis	286
Total	6.057

КОШТИ ВИДАННЯ АЛЬМАНАХА НА 1986 РІК

Формат: 6 х 6
Сторінки: 248 — обкладинка мяка
Наклад: 3,800

Склад	2,996.50
Ломка	546.00
Папір до ком., кваси, тощо	525.00
Друк і переплет	8,491.10
Обкладинка (Б. Титла)	200.00
Бронз, коверти	297.00
Цінники, листи до секр. і підприємств	300.00
Зворотні ков. і їх друк	140.00
Висилка в/з листів	45.00
Адресування	150.00
Пакування і експедиція	281.00
Кореспонденти і редакція	1,370.00
Пошта	928.00
Адміністрація	200.00
Зворот Альмн. і листів (до мейл)	400.00
Разом	16,869.60

ПРИХОДИ ДО 3/20/1986

Оголошення	3,956.20
Альманах	11,254.50
Прес Фонд	2,037.72
Разом	17,248.42
Кошти видання	16,869.60
Чистий дохід	378.82

7. ЗВІДОМЛЕННЯ ГОЛОВНИХ РАДНИХ

Звіт головної радної Гелен Олек Скат

I want to take this opportunity to thank the delegates of the 30th Convention for the honor they bestowed upon me and for the faith they had to re-elect me to my 4th term as Supreme Advisor.

I have tried to fulfill all the demands of this office by attending the first Supreme Assembly meeting held on September 18 and 19, 1982 for the new Assembly members to get acquainted. Also the two special Supreme Assembly meetings held on January 26 and 27, 1985 in Jersey City, and November 9, 1985 held at the Home Office, pertaining to the buildings planned for Soyuzivka.

At the request of the Home Office I was very fortunate to have been able to attend the Fourth World Congress of Free Ukrainians in Toronto, Canada from November 30 to December 4, 1983.

Prior to our last annual sessions held in May of 1985, I wrote letters to Senators Dixon and Simon of Illinois, Congressman Annunzio of Illinois and Congressman Bilirakis of Florida, inviting them to attend the UNA reception held in Washington, D.C. on May 22, 1985.

In 1982 I attended the 50th Anniversary Banquet of Soyuz Ukrainian on October 24, the 70th Anniversary of the Providence Association on November 7, and the blessing of the new home of the Chicago Plast Organization on November 21. I assisted with the bus arrangements for our Chicago group to travel to Washington, D.C. on October 2, 1982 for the Famine Rally and Demonstration.

Participated in an all day secretarial course which was held in Chicago on October 22, 1983, presented by Messrs. Sochan and Hawrysz, and attended the organizational meeting held that same evening.

As part of the committee for the celebration of the 90th anniversary of The Ukrainian National Association held September 30, 1984, I attended the meetings and assisted in the planning of this very successful event.

Attended meetings in July, August and September of 1985 pertaining to the sale of the Ukrainian Civic Center — also known as the U.N.A. Building — which sale was finally consummated, after many many sessions and the hard work of John Gawaluch, a very active UNA'er, who headed this committee.

On September 25, 1985, Chicago hosted the "Chajka" and "Veselka" group from Australia, which was sponsored by The Ukrainian National Association. As part of this committee there were some doubts as to how successful an event like this would be being held on a Wednesday evening. To our surprise, it was most successful — "standing room only."

I attend the Chicago District Committee meetings and occasionally act as secretary. There are many big annual events in our Chicago area which I always attend; St. Andrews Ukrainian Orthodox Church carnival in Addison, Ill., St. Nicholas Ukrainian Catholic Cathedral Holy Name Society picnic in Wisconsin, and also my own home parish annual festival, St. Joseph's Acres of Fun Festival.

With reference to our Sports Program, I initiated the 17th National Bowling Tournament held in Rochester, N.Y. on May 28 and 29, 1983, with the late Mr. Frank Kubarich as General Chairman. Planned and worked with the Chicago bowlers in organizing the 18th National Bowling Tournament held in Chicago Memorial Day weekend of 1984. These tournaments have proven very successful and are a great asset to our organization. However, the cost of travel became so prohibitive that it was impossible to continue, and time did not permit us to travel to some of these great distances by car and bus. Presently the cost of flights are being reduced and perhaps we can get back to this program. I see no other event that brings in as many members as these tournaments did. When we have 40 or 45 teams on the lanes, that is over 200 members bowling, in addition to family and friends that attend, it is a pleasure to see and we must find a way of continuing this sports program.

In Chicago we have annual UNA golf tournaments which I always attend, and they are very successful, too.

In Florida I very seldom miss a Ukrainian event. Christmas week of 1983, the "Ukraina" dancers from Chicago performed four times daily at Epcot Center drawing enormous crowds which was a fantastic way of promoting Ukrainians and our culture. Ukrainian Floridians annually travel by buses to Tallahassee, the State Capitol, on January 22 to celebrate Ukrainian Independence Day and to post the Ukrainian flag in the Capitol rotunda. Some new parishes have been established in Central Florida and I have attended their events — St. Mary's Ukrainian Catholic Church in North Port, and Church of Three Saints Ukrainian Orthodox Parish of St. Petersburg. Have attended events at St. Andrews Ukrainian Ecumenical Center in North Port, and also my home parish in Florida, The Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church in St. Petersburg, and I am always recognized as Supreme Advisor of Ukrainian National Association.

On March 10, 1985, as Supreme Advisor of UNA I extended a welcome to our new Bishop, the Most Rev. Robert Michael Moskal, on his Canonical Visition to our Parish in St. Petersburg and wished him God's Blessings in all his future endeavors.

With reference to the Miroslav Medvid case, I phoned The White House, Senators Gordon J. Humphrey, Alan J. Dixon and Paul Simon and asked that they lend their support in this very important and urgent matter.

I continue to remain very active and do whatever I can for Ukrainian National Association at all times both in the Chicago area and Central Florida, and have ended this term of office by organizing 61 members.

Звіт головного радного проф. Тараса Шмаґали

Completing my fifth full term as a Supreme Advisor to the National Association, I am submitting the following report. Although it will reflect my activities throughout this term, it will concentrate on this last year. As has been my practice, it also contains views and opinions for the good of our Association.

The following is an outline which I established 20 years ago, and once again will be divided into three categories:

A. Activity for the Ukrainian National Association
B. Civic Activities
C. Comments and Suggestions

A. Activity for the Ukrainian National Association

1. Ohio Fraternal Congress - Completed term as President, and now serve as Chairman of Bylaws and Nominating Committee.
2. Board of Directors, Ukrainian National Association Renewal Corporation — Continue to serve as original Board member of Corporation, which oversees the operations of our Headquarters building in Jersey City.
3. Cleveland District — continued activity in organizational meetings and other activities in the Cleveland and Youngstown District.
4. Supreme Assembly — Participated in all Annual Meetings and Special Meetings of Supreme Assembly as called.
5. Completed several special assignments given by UNA Supreme President and Executive Committee concerning activities in Washington, D.C. and the federal government.
6. Participated in all meetings of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Committee.

B. Civic Activities

1. President, Ohio Public Transit Association — Organization represents interests of all public transit in the State of Ohio.
2. Honorary Member, Cuyahoga County Republican Executive Committee.
3. Board of Directors, WCPN, Cleveland Public Radio Stations.
4. Visiting Committee, School of Urban Studies, Cleveland State University.
5. Vice President, Company of Ignatius.

C. Comments and Suggestions

20 years ago I was elected to the Ukrainian National Association Supreme Assembly as its youngest member. Sadly, I am still one of its youngest members. During that period of time I have always taken the opportunity in my report to make comments and suggestions for the good of the organization. In most all cases, these comments and suggestions have been made to my colleagues on the assembly both in our general meetings and in our small group deliberations such as the UNA Urban Renewal Corporation and the UNA Heritage Preservation Committee.

This year my comments will fall into four categories: (1) Managing and building our human resources; (2) Managing and building our material resources; (3) The Association's role in the Ukrainian and American Communities; and (4) The 1986 Convention — A chance to move ahead.

(1) Managing and Building Our Human Resources

In my past report I equated becoming a member of the Ukrainian National Association with buying a lottery ticket. As our financial assets grow, our membership continues to fall. And those members that are left at the end will have a lot of money to divide up.

Seriously, this has happened to other fraternal organizations, and it would happen to us if we don't take our membership losses more seriously than we have.

Year after year I have kept saying in my report that, "We must professionalize our organizational assets". We have started to make some moves in that direction at the home office level, however, with the exception of the introduction of some new products, the impact of these moves has not been felt at the local level. The major convention action necessary was taken at our 1982 convention when we changed the Bylaws to make the organizational responsibility one of a professional hire and fire status as opposed to an elective status. I look forward to the forthcoming administration to take full advantage of this change and hire the necessary people to upgrade our present programs. This must and should be done using our present system of branches and branch officers. In addition to our professional sales force, we must give professional services to our branch officers to help them do their jobs. They have always been and must continue to be part of the system.

(2) Managing and Building Our Material Resources

Our assets continue to grow. We have now gone over the $55 million mark in assets and if we used realistic figures on the value of our assets, our real worth is somewhere between $75 and $80 million. As an example, our building which we are carrying on the books at a value of $8 million can realistically be valued somewhere between $25 and $30 million. So without question financially we are in good shape. But just because we are in good shape is not an excuse for not maximizing our potential. At the risk of sounding like a broken record, I must once again bring out two basis problems with the building which have not and must be addressed:

(1) We still have not acquired permanent financing on the building. With interest rates almost as low as they were when we were building the building, it appears to me to be a perfect time to take advantage of this situation and establish a permanent financial arrangement.

(2) Perhaps more important, we still have not taken advantage of the existing tax shelter which is basically worthless to us. Using existing law which has already been changed from a more favorable 15 year depreciation to 18 year depreciation, that shelter is worth between $1 1/2 and $2 million a year in tax benefits. There have to be people in our own community th[illegible] shelter and become investors in our building. Our community responded when we asked them to invest before and all they

received in return was the going interest rate. I really cannot understand the resistance on the part of our executives to move on this matter.

I am please to say that our construction of the primary senior citizens facility at Soyuzivka is nearing completion. It has certainly taken a long time to reach this point but at least we have reached it. The next administration should set its priority, the continuation of the proposed condo project. In addition, we should establish as soon as possible a long range plan to update the entire Soyuzivka facility so that it may properly serve the needs of our community.

(3) The Association's Role in the Ukrainian and American Communities

I am delighted to report that in my opinion the progress we have made in this area this year is the greatest since I have been a member of this supreme assembly. The establishment of the Ukrainian National Association Heritage Preservation Foundation was an outstanding move, one which will reap benefits for our Association and the entire community. However, probably the most important decision that we have made in many years was to establish a Ukrainian National Association presence in Washington, D.C. The opening of this UNA Washington office will be a milestone in the history of Ukrainians in the United States. It is only fitting that the largest and most powerful Ukrainian organization should have a presence in our nation's capitol. It shows our community once and for all that we are assuming the leadership role which has been and should be ours. It is now important to me we make very clear that this office should be considered an asset for all Ukrainian organizations and activities. It is not there to compete with anyone, it is there to aid everyone. With this as its basic philosophy, I am sure that this move will be warmly received by the entire community. The community response I'm sure will include financial support of its projects.

A historic move in the right direction!

(4) The 1986 Convention — A Chance to Move Ahead

Our Association today is certainly not the same as it was 20 years ago when I joined the Supreme Assembly, or 45 years ago when my father, the late Dmytro Szmagala joined the Supreme Assembly. And it certainly is not the same as when it was founded over 90 years ago by struggling immigrants who wanted to take care of their own.

And in spite of all of the change, both inside and outside of the organization, the organizational structure has basically not changed very much. Oh, yes, we have added a few advisors and changed a few titles and finally decided at the last convention to hire professionals in the membership area. The basic organization remains the same. Our members, especially those who consider themselves "English speaking" continually kid about the word "Supreme". However, our Executive Committee has indeed become Supreme. The Supreme President who used to have to only be concerned about coordinating the normal activities of the executive officers and the activity of the Association within the community now must be concerned with such things as Svoboda and The Weekly, our Headquarters building in Jersey City, Soyuzivka and now our forthcoming office in Washington, D.C.

Similar examples can be made for our other executive officers, as tasks and needs and goals have changed and yet the organization has not. We are quick to criticize the shortcomings of our organization and its officers, but we have done little to address those problems from an organizational structure and management point of view.

Very bluntly, it needs help and they need help. Our structure at the top of the organization of the Association must be reevaluated and changed and the members who we elect and hire to fill the necessary positions must be given reasonable amounts of work and the necessary resources to accomplish their tasks. The Ukrainian National Association must modernize our organizational structure. The forthcoming convention is an opportunity to do that, for it is only at conventions that our bylaws can be amended to reflect the agreed upon changes.

It is my sincere hope that these changes can be addressed at the deliberations of the Constitution Bylaws Committee prior to the convention, and presented for approval at the 1986 convention.

The world has changed. The USA and Canada have changed. The Ukrainian Community within those two great countries has changed and out Association has got to change if it is to prosper.

Let's do it in 1986!

Звіт головного радного Андрія Джули

In 1985 Pittsburgh received the honor of being named "The most liveable city in the United States."

In Pittsburgh and for the areas located within a 100-mile raduis the once smokey stacks are no more. This means that unemployment is very high, and with no regular paychecks, the membership in our local branches is declining. Members of long standing are finding it hard to meet their monthly assessements in their local branches.

I attended the annual session of the Supreme Assembly in May.

On Sunday, October 20, 1985, a regional meeting of the Western Pennsylvania branches was held in Ambridge. Our supreme organizer, Stefan Hawrysz was in attendance. Ten branches sent representatives to the meeting. Later that day, Mr. Hawrysz and I traveled to Erie, Pa., to represent our national society at the three-day 74th annual Pennsylvania Fraternal Congress.

As to my personal activity as branch secretary, I was fortunate to organize 12 new members in our branch. This enabled Branch 161 to send three delegates to the 31st Convention of the Ukrainian National Association.

Звіт головного радного Евгена Іванціва

INTRODUCTION

I first extend my appreciation to the delegates of the 30th UNA Convention for their confidence in and support for me. During the previous four years I have attempted to earn that confidence by working for the best interests of the Ukrainian National Association and by representing all its members. The UNA is the most important Ukrainian organization in the United States and Canada. It is vital that it be strengthened and that it continues to grow.

As in the past, I have divided my report into two sections. The first section outlines my work for the UNA over the past four years. The second section focuses on the challenges of the future with recommendations for the Convention and the next Supreme Assembly.

REPORT OF ACTIVITIES

I shall not attempt to list every activity on behalf of the UNA that I participated in. Rather I shall outline the major focus of my work.

First and foremost, I attended and actively participated in every Meeting of the Supreme Assembly including the Regular Annual Meetings and the Special Meetings. I also attended all the meetings of the Baltimore-Washington-Richmond District. At these meetings I supported the efforts of the Supreme Executive in the areas of the Senior Citizens Home at Soyuzivka, the creation of the Ukrainian Heritage Defense Committee, and new approaches to recruiting members for UNA.

During the past four years, I have also attempted to recruit new UNA members through a variety of methods. In addition to simple recruitment, I participated in the UNA sponsored "Youth Panorama" held at Soyuzivka in July 1983. I helped organize the "Club Suzy-Q" vacation in Soyuzivka during August 1984 in an effort to familiarize more young professionals with Soyuzivka and the UNA. I also sponsored the showing of the UNA film "Helm of Destiny" in Washington which was done with an effort to sign-up new members.

Because of my residence in the Washington, D.C. area and my work in American politics, much of my effort has been in making sure that the interests of the UNA and its members are properly represented in Washington. At the direction of the Supreme President, I was designated as the Washington Representative of the UNA for liaison with the White House. In that role, I was responsible for some private meetings between UNA officers and Assistants to the President. I also helped arrange a meeting with the President of the United States in which the Supreme President, the Supreme Vice-President, and I participated.

In 1983 working for the UNA and the Ukrainian American Caucus, I helped organize a hearing on the Ukrainian famine before the U.S. Senate Committee on Agriculture. Held on November 15, 1983, the hearing entitled "Collectivization and Its Impact on the Ukrainian Population and on Soviet Agricultural Productively" was published in its entirety and is an historic record. In conjunction with that hearing, I worked on passage of Senate Concurrent Resolution 70 which passed the Congress as House Concurrent Resolution 111 on the Ukrainian famine. As a result of that resolution the President designated November 4, 1984 as a day to remember the victims of the famine in Ukraine.

On May 22, 1985, the Ukrainian National Association and the Ukrainian American Caucus sponsored a Congressional reception celebrating the "Centennial of Ukrainian Immigration to the United States." I proposed that reception and worked to make it successful. Sixteen Members of Congress, including the leadership of both the Senate and the House of Representatives, served as sponsors. The support of the Supreme Executive for the reception is responsible for its success. A special thanks must go to Jacques Hnizdovsky who developed a woodcut print specifically for the occasion.

Lastly, I supported the creation of the Ukrainian Heritage Defense Committee, the UNA committee created to promote the Ukrainian story, to counter inaccuracies about Ukrainians, and to protect the civil rights of Ukrainians. I have been an active member of that committee and proposed the creation of a fully-staffed Washington office, which should be a reality by the time of the Convention. Again, the support be a reality by Executive and the whole Supreme Assembly is responsible for this effort.

In all my work in the Ukrainian-American community, I have always attempted to promote the interests of our organization first. By the UNA serving as the leader of the community, I have felt that UNA will prosper.

RECOMMENDATIONS

I shall not spend a lot of time on my recommendations for the future. My previous annual reports detail the recommendations with the reasons they need to be addressed. I shall just list them here and hope that the Convention or the newly-elected Supreme Assembly will follow through on them.

While I supported the increase in the Scholarship Fund last year, I still urge the UNA to initiate four-year full scholarships for students studying journalism or business administration with the stipulation that they work for the UNA or its newspapers for a period of two years after graduation.

The issue of Soyuzivka just will not go away. It is one of UNA's best assets for attracting new members as well as providing a vacation place for its members. A long-term plan for the further development of Soyuzivka with modern facilities must be developed if we are to make full use of this fraternal benefit.

A commitment by the Convention to the Washington presence of the UNA is vital if the office is to effectively represent our interests. The UNA and the general Ukrainian-American community is currently under assault by the Soviets utilizing offices of the U.S. Government. Our good name is in danger. I strongly urge the Convention to endorse the creation of this office and to give it the Convention's full support.

CONCLUSION

Once again, I thank the delegates of the 30th UNA Convention. I look forward to continue working with all UNA members in a fraternal spirit for the benefit of the UNA and our Ukrainian community.

Звіт головного радного Володимира Гавриляка

Приймаючи кандидатуру на головного радного УНС я був свідомий того, що це не лише почесть стати урядником такої великої братської організації, але рівночасно це великі, прийняті на себе обов'язки, за виконання яких треба буде відповідати перед союзовою громадою.

Ці обов'язки радного вимагають брати участь в засіданнях Головного Уряду, щоб ухвалювати або відкидати пляни і пропозиції його діяльности і господарки УНС, радити, критикувати або рекомендувати. Але, ще більш відповідальні обов'язки — це репрезентувати і вести союзову працю у своєму терені для кращого росту і розвитку УНСоюзу.

І тому я почувався до обов'язку виконувати функції головного радного не лише словом, репрезентацією, але також ділом і прикладною поведінкою союзового провідника.

Як головний радний брав я участь у всіх річних, звичайних і надзвичайних засіданнях і нарадах Головного Уряду, крім одного надзвичайного, за відсутність на якому я себе своєчасно оправдав. Під час нарад працював в організаційній комісії. На засіданнях звітував про свою виконану працю. Брав участь в дискусіях і голосував згідно з моїм переконанням і сумлінням. З важливіших справ голосував я за розбудовою приміщень для сеньйорів УНС на Союзівці, що полагоджено позитивно. Голосував я також за доведенням до кінцевої розв'язки справи злуки двох Союзів, чого не розв'язано позитивно. Хоч всі ми згідні, що злука двох Союзів є потрібна, корисна і побажана для обох Союзів, а ще більше для української спільноти, на жаль, ми не змогли ділом доказати, що не слави і чести ми собі бажали, а добра, згоди і об'єднання в українській громаді. Спочатку із запалом говорили про злуку, згодом зволікали і відкладали, а вкінці розійшлись і обвинувачуємо одні других за недовершене діло. Історія повторюється.

Свою округу я очолював також як голова Окружного Комітету УНС в Рочестері. Округа відбувала кожного року свої організаційні збори для провірки і пожавлення організаційної праці і загальні збори для перевибору Управи. Крім того, Округа відбула Поконвенційні збори, на яких я, як голова Конвенційного Комітету, звітував про успішно виконану працю під час Конвенції УНС в Рочестері.

Засідання і наради Управи скликав я багато частіше, бож треба було плянувати, радитись і рішати про різні союзові і громадські справи та проєкти. За тими плянами влаштовано в Рочестері висвітлення фільму „За стерном долі" для батьків і учнів „Рідної Школи" 4-го березня 1983 року, а окремо для громадянства в присутності понад 150 глядачів. Висвітлення фільму сполучено з доповіддю Марти Кордуби про братську діяльність УНС.

24-го березня 1984 року влаштовано секретарсько-організаційний курс. Учасниками-слухачами були секретарі, їх заступники і заінтересовані союзовці; інструкторами-учителями Володимир Сохан і Степан Гавриш. Курс був надзвичайно успішним і цікавим.

Восени 1984 року відсвятковано 90-річчя УНС концертом з бенкетом. На ювілеї я виголосив вступне слово про важливу і рішаючу ролю УНС в житті української спільноти в Америці, а головним промовцем про історію УНС був головний предсідник д-р Іван Флис.

Два відділи УНС Рочестерської Округи також обходили свої ювілеї. У звітовому часі 367-ий Відділ „Запорозька Січ" святкував восени 1983 року своє 70-річчя, на якому я виступав з привітом; 217-ий Відділ Братство св. Йосафата — в травні 1984 року святкував 75-річчя. На цей ювілей я передав писемний привіт, бо був в той час на Союзівці.

В 1985 році за моєю ініціятивою в імені Окружного Комітету створено з представників українських організацій Громадський Комітет під проводом Романа Куціля для влаштування виступу хору „Чайка" та танцювального ансамблю „Веселка" з Австралії 6-го жовтня 1985 року. Найбільш чисельна публіка дописала, і успіх був повний. Привіт від Окружного Комітету УНС передав я на початку концерту.

Репрезентував я УНС також своєю присутністю на різних громадських імпрезах, ювілеях, бенкетах тощо. З відділовими секретарями і урядниками пробував я все бути у найщиріших зносинах без жадних упереджень. Радо служив їм порадами і допомогою та завжди ділився з ними своїм досвідом і заохочував їх до союзової праці своїм прикладом.

В жовтні 1983 року Округа і 217-ий Відділ втратили, на жаль, щирого, доброго і відданого союзовця, довголітнього секретаря 217-го Відділу св. п. Теодора Кударича. Секретарство 217-го Відділу перейняв, на щастя, його заступник Степан Приймак, який хоч не був обзнайомлений із секретарськими функціями, але мав добру волю і охоту навчитись. Він у відносно короткому часі набув це знання і поступово вибився на перше місце в Окрузі.

Багато зусиль і старань доклав я, щоб союзова громада в Рочестері співпрацювала як одна родина і не сперечалась без потреби. Тому і сам мусів відповідно поводитись і працювати, щоб бути прикладом, а не навпаки. Стверджую, що Округа працює без сварок і непорозумінь.

Окружний Комітет став тепер координаційно об'єднуючим чинником членства УНС в Рочестері. Союзова громада і її члени ведуть не голосну, але конструктивну і позитивну працю.

Наші збори і наради переводяться спокійно і речево в товариській атмосфері. Взаємне відношення відділів толерантне і приязне, не конкуруємо поміж собою. Співпрацюємо навіть з відділами інших братських союзів.

В організаційній ділянці не відстаємо від інших Округ. Наша Округа виконувала свою організаційну квоту на 75 або більше відсотків, а в останньому, 1985 році, перевиконала квоту на 106 відсотків.

Для мене особисто ділянка організування нових членів була тільки продовжуванням моєї попередньої праці вже від років. Як давніше, я постійно з місяця на місяць організував нових членів, часом більше, часом менше, виконуючи свій обов'язок і не оглядаючись на такі чи інші кампанії. За звітовий час я мав такі організаторські вислідн: 1982 рік — 33 нових членів, 1983 рік — 47, 1984 рік — 33 і 1985 рік — 34, разом 157 членів. До Клюбу Заслужених Союзовців належу вже 18 років.

Як голова Окружного Комітету я також брав участь в усіх річних нарадах голів Окружних Комітетів, де, звичайно, звітував за Округу і її працю та ділився своїм досвідом з іншими представниками Округ.

У справах союзової праці тримав постійний контакт з головними урядниками. Їх співпраця була в загальному вдоволяюча і своєчасна.

Як багато інших союзовців, я виконував також громадські функції, але це не належить до теми звітування за союзову роботу. Мушу, однак, потвердити, що інша громадська праця давала мені змогу бути постійно в контакті і зустрічатися з членами УНС і нагоду успішніше виконувати свої союзові обов'язки.

Я щиро вдячний всім достойним делегаткам і делегатам попередньої 30-ої Конвенції УНС, які виявили до мене повне довір'я, вибравши мене на головного радного нашої найбільшої і найстаршої братської організації. І я запевняю вас, що довір'я вашого я не надужив, а в союзову працю вклав стільки старань і трудів, наскільки мої здібності і час дозволяли мені.

Звіт головного радного Володимира Кваса

Шановні делегатки й делегати з попередньої Конвенції УНС. Цією дорогою складаю вам щиру подяку за довір'я до мене і вибір мене на головного радного Українського Народного Союзу.

За чотири роки моєї каденції на пості головного радного я старався виконувати статутові обов'язки й припоручення Головного Екзекутивного Комітету.

Я був активний в місцевих українських організаціях, як також в американських організаціях на пості члена легіслятури повіту Алстер, Н.Й.

Був присутній на всіх річних засіданнях Головного Уряду. Репрезентував УНС на різних імпрезах нашої околиці та на нарадах чи зборах Окружного Комітету.

Наш 88-ий Відділ при Союзівці зорганізував я в 1957 році і є його предсідником. Нараховує він вже тепер приблизно 500 членів і ми маємо вже три делегати на цьогорічну Конвенцію.

Коли наш довголітній секретар проф. М. Васьків помер, я поставив на його заступника молоду людину, Стефанію Гаврилюк, яка дуже добре працює і за останній рік зорганізувала 14 нових членів. Я сам зорганізував за останніх чотири роки 86 членів. В моїй Окрузі помер секретар 150-го Відділу в Піттсфілді, Масс., і я підшукав другу молоду людину на секретаря, Ліду Гуду. Наша Округа зорганізувала за останній рік 78 членів і виконала на 86 відсотків квоту, а я сам зорганізував 27 членів. Можна б більше зробити, якщо б в нашій громаді не було розпорошення.

В 1982 році, після 28 років моєї праці на Союзівці, я пішов на емеритуру. Екзекутива попросила мене, щоб я вправляв нового управителя, Юрія Прокопця, що я зробив і з тої причини мені прийшлося ще працювати в 1982 році. Слідуючого 1983 року він сам вже працював, не слухав моїх вказівок, не вив'язувався добре зі своєї праці й тому Екзекутива УНС звільнила його з праці.

В 1984 році прийнято нового управителя Союзівки, Івана Рабкевича, і з ним повторилася подібна історія, як з Ю. Прокопцем. У вересні 1985 року його звільнено з праці і Екзекутива просила мене, щоб я прийняв тимчасово працю управителя Союзівки, чого я очевидно не міг відмовити, бо працював на тому пості повних 28 років, в якому то часі Союзівка стала для мене немов моєю родиною.

Тепер я піднайшов кандидата на управителя Союзівки, молоду людину, Володимира Гайдара, і я вірю, що він в короткому часі буде міг сам адмініструвати Союзівкою. Крім того ми прийняли нову молоду канцелярійну силу, Ганю Слободян, яка дуже добре вив'язується зі своєї праці. Наш довголітній кухар Андрій Лесів дальше ще працює, а ми прийняли нових кухарів йому до помочі, які по часі зможуть самі завідувати кухнею. Ми плянуємо завести в цьому році багато змін, щоб задоволити гостей. Я вірю, що це вдасться нам зробити, хоч це вимагає багато праці і посвяти. Я хочу зазначити, що я працюю за маленьку платню, харч і помешкання. В часі, коли я не працював, я платив за харч і помешкання, як і інші сеньйори.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ УНС

1. Нам треба підшукати молодих людей в терені і заангажувати їх до праці. Це не так легко, але можна це зробити.
2. Зацікавити їх працею в Українському Народному Союзі, скликати наради з ними і опрацювати програму. Видавати „Трибуну УНС" в англомовному тижневику в іншому характері, як українська сторінка.
3. Збільшити рекляму про Український Народний Союз, спеціяльно про його користі для членів і всіх українців в ЗСА і Канаді.
4. Завести адреси українців на компютор, за допомогою якого можна буде посилити рекляму про УНС, бо не всі читають „Свободу".
5. Замінити деякі параграфи перестарілого статуту.
6. Робітники УНС повинні мати забезпечену працю без огляду на зміни Уряду. Так поступають інші урядові агенції.
7. Заборонити партійну політику в УНС.

РЕКОМЕНДАЦІЇ ДЛЯ СОЮЗІВКИ

Двадцять п'ять років тому я рекомендував побудувати більше кімнат і їдальню, але, на жаль, ми того не зробили. Це уможливило б нам робити Конвенції на Союзівці, чим зменшилися б видатки УНС на Конвенції, а збільшилися б приходи Союзівки. Це відповідало б також молодим людям, які мають більші вимоги, як старше покоління. Ми безнастанно видаємо багато грошей на направу будинків. А за ці гроші було б краще побудувати нові кімнати, достосовані до вимог часу. Крім побудови кімнат треба змінити програми, меню і інше, щоб достосуватися до вимог молодих гостей. Я ще раз підкреслюю, що Союзівку ми повинні вести в українському дусі, щоб молоді люди привозили своїх дітей до неї. Живуть вони звичайно в чужому середовищі і їм близько до американських готелів, тож родичі, знаючи, що їх діти дістануть на Союзівці виховання в українському дусі, поїдуть радше і гісячу миль дальше на Союзівку, чим до близьких американських готелів.

Можу подякувати тільки Богові, що дає мені здоров'я і я можу працювати для добра УНС, а головно Союзівки.

Звіт головної радної Теклі Мороз

На протязі чотирирічної каденції, як головної радної УНСоюзу, я старалася сумісно виконувати свої обов'язки, які довірили мені делегати 30-ої Конвенції УНС перевибравши мене третій раз на головну радну, за що складаю щиру подяку шановним делегатам.

Маючи на увазі добро УНСоюзу, я дбала про його розвиток, а головно про збільшення членства.

Кожного разу я брала участь у нарадах Головного Уряду та старалася якнайкраще виконувати доручені мені обов'язки. Крім того, чотири рази я брала участь у засіданнях членів Канадського Представництва УНС та в Ювілейних Центральних Святкуваннях, що відбулися у листопаді 1984 року в Торонто.

Моя союзова діяльність активізувалась головно в Монтреальській Окрузі, яку я очолюю вже одинадцятий рік.

Завдяки добрій співпраці з членами Окружного Комітету відділів УНС в Монтреалі, наша округа не відставала відсотково від інших передових округ щодо приєднання нових членів.

Найбільш успішним був ювілейний 1984 рік, коли Монтреальська Округа зайняла одне з перших місць з-поміж усіх союзових округ Америки й Канади, виконавши свою організаційну квоту на 153 відсотки, завдяки таким секретаркам, як Олесандра Дольницька — 434-ий Відділ і Віра Баніт — 473-ий Відділ, які приєднали найбільшу кількість членів, та іншим секретарям і деяким відділовим урядовцям, які причинилися до організаційного успіху.

У тому ювілейному році в Монтреальській Окрузі висвітлено чотири рази фільм „За стерном долі", який мав дуже позитивні відгукти.

Вісім разів я репрезентувала УНС на різних громадських імпрезах і кожного разу я брала участь у зборах місцевого відділу КУК та у відділових зборах деяких відділів, як рівнож брала участь у з'їздах голів Окружних Комітетів УНС.

Як секретарка 465-го Відділу, вже упродовж 20 років я старалася вчасно полагоджувати всі союзові справи, крім того, відвідувала хворих членів і брала участь у похоронах. Кожного року я старалася приєднувати нових членів до Відділу, щоб доповнити вільні місця і не допустити до спаду членства у Відділі.

Мої спостереження й зауваження:

1. Щоденник „Свобода" приходить до наших домів дуже рідко, іноді тижнями члени не одержують ні одного числа, а тоді кілька чисел разом. Деяких чисел зовсім не одержують. Те саме діється з листами, тому доводиться нам часто вислуховувати нарікання на адресу УНС.

2. Організаційна праця могла б мати значно кращий успіх, якщо б ми мали обласних і постійних організаторів. Як бачимо, дотепер майже вся адміністраційна й організаційна праця в терені спирається на відділових секретарях та їхній союзовій амбіції.

3. Більшість з наших канадських членів домагається акумуляції дивіденди до вибору самих членів, тобто впровадження триступеневої дивіденди, про що я вже не один раз писала у своїх звітах.

4. Впровадження в життя полиси ТП-65 та знижені членські вкладки на термінове й акцидентове забезпечення сприяють організаційній праці.

5. Англомовний Українськиi Тижневик є добре редагований і наші передплатники задоволені.

На закінчення звіту складаю щиру подяку всім членам Головного Уряду за співпрацю, а зокрема дякую всім членам Окружного Комітету відділів УНСоюзу в Монтреалі та членам управи 465-го Відділу в Ляшін за добру й корисну співпрацю для загального добра нашої найбільшої установи у вільному світі — Українського Народного Союзу.

Звіт головного радного Андрія Кейбіди

I deem it an honor and a privilege to have served as Supreme Advisor for the Ukrainian National Association during the past four years. The UNA continues its leadership in promoting the principles of brotherhood, fraternalism, stressing patriotism and civic responsibilities for the good of our community and our nation; providing the tools for our young people with sports programs and scholarships for continuing education and reaching out to our needy, aged, infirm and disabled members. I am enjoying the responsibilities of serving the UNA in promoting its varied activities throughout the years since it is the most respected and influential Ukrainian institution in the Western Hemisphere.

Participated at all of the organizational and annual meetings of the UNA Essex County District Committee which is comprised of twenty UNA branches. Members of the UNA Supreme Executive Committee were invited to lead the discussions of the various aspects of the UNA activities and to keep the membership up-to-date on new developments. I was elected to serve on the executive staff of the district annually and helped to develop and participate in its many programs and actions.

Served as assistant chairman and master of ceremonies at two New Jersey UNA Day picnics held in South Bound Brook, where the combined efforts of the four UNA District Committee provided the spark for successful affairs. Thousands of UNA members and their friends enjoyed the festivities, including the entire Supreme Executive Committee, as well as various politicians, who praised the work of the UNA, including Governor Tom Kean and Secretary of State Jane Burgio.

Organized two successful bus trips for UNA members of Essex County to Soyuzivka in celebrating of the UNA's 90th anniversary and Father's Day.

Appointed a member of the combined four UNA District Committees who sponsored the banquet commemorating UNA's 90th anniversary on May 20, 1984, at the Ukrainian National Home in Jersey City.

Participated with the UNA District Committees in attending the Ukrainian Symphonic Concert at Carnegie Hall on April 1 to honor the UNA's anniversary.

In September 1985, the UNA sponsored a tour of the Tchaika Ukrainian Choir and Veselka Dance Ensemble from Australia who performed at the Union High School auditorium. The UNA Essex County Committee was wholly responsible for the administration of the performance and all members of the UNA joined hands to bring about a successful and profitable evening.

Served as a member of the Essex County Committee to Commemorate Genocide Victims in Ukraine 1932-33, which organized a large contingent of UNA members and their friends to participate in the Great Famine Memorial Rally and March in Washington, D.C. on October 2, 1984.

Invited by Supreme President John O. Flis, in conjunction with the Cultural Committee of the UNA, to participate in the project to erect a monument on the grave of the late Rev. Nestor Dmytriw in Elizabeth, N.J., a pioneer and chronicler of Ukrainian-Americans, and co-editor of Svoboda, who died May 27, 1925. UNA funds were provided and the monument was erected and dedicated on October 24, 1985, with the entire Supreme Executive Committee in attendance.

Participated in the Washington, D.C., manifestation against Russification in Ukraine and the 20th anniversary of the unveiling of the Shevchenko Monument, September 1984.

Appointed by the UNA Supreme Executive Committee in January, 1984, to serve as its representative on the Board of New Jersey Fraternal Congress. Attended all Executive Board meetings where discussions were held relative to fraternal affairs affecting the more than 50 fraternal organizations which comprise the congress. Served on the planning committees for two conventions which were held in Atlantic City.

Was invited by the Supreme President John Flis to attend a Special Meeting of members of the Supreme Assembly on January 26, 1985, at the Holiday Inn in Jersey City, for the sole purpose of determining and resolving matters pertaining to the establishment of a UNA Senior Citizen's Complex at Soyuzivka. An allocation of $1 million was voted for the construction of housing for UNA seniors within the next year.

Invited by Supreme President John Flis to attend a ceremony in the law offices of Congressman Frank Guarini in Jersey City on February 25. Dr. Flis presented a $5,000 check to the Congressman, honorary chairman of the Hudson County Ethiopian Relief Fund, as a donation from the Ukrainian National Association. President John Flis noted that Ukrainians "feel akin to the people of Ethiopia because the Ukrainian nation suffered through a similar tragedy during the deliberate famine created by the mass confiscation of grain and food stuffs from Ukrainian farmers by Soviet authorities in 1932-33, when 8 million Ukrainians were starved to death."

Represented the UNA at the Diamond Jubilee Banquet of St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in Newark, N.J. in May, 1982.

Lee A. Iacocca, Chairman of a White House Commission to restore and preserve the Statue of Liberty and Ellis Island, launched a national campaign to raise $230 million during a September 15, 1982 ceremony in Manhattan's Battery Park. Supreme President Flis and I shared the platform at the ceremony.

Was selected by Supreme Organizer Stefan Hawrysz to be the main speaker at the UNA organizational meeting of the Perth Amboy District on November 24, 1985. Ten UNA branches were represented and the district is led by Michael Zacharko. The status of organizing new UNA members and matters pertaining to the overall UNA operations were discussed successfully.

Supreme President Flis invited me to represent the UNA at the 60th anniversary of the Newark Chornomorska Sitch banquet in April, 1985.

Invited by the UNA Supreme Executive Committee to attend a divine liturgy and special program and dinner in Shamokin, Pennsylvania, on February 19 to celebrate the 90th anniversary of the founding of the UNA and to honor its pioneers.

Invited by Supreme Treasurer Ulana Diachuk to represent the UNA at the graduation services in South Bound Brook of the Saturday Ukrainian School students of New Jersey. UNA checks were distributed to each graduate as a UNA gift for scholastic achievements.

Represented the UNA at the Ukrainian American Club of the Palm Beaches, Lake Worth, Florida, while on vacation in the area. The film "Helm of Destiny" was shown and I spoke on behalf of the UNA explaining the insurance benefits as well as the tremendous growth of the UNA and its responsibilities to the entire Ukrainian community.

Attended all four UNA Supreme Assembly meetings at Soyuzivka where I submitted my reports and participated actively in all discussions relative to the promotion of the activities of the Ukrainian National Association.

Was apppointed a member of the New Jersey Ethnic Advisory Council by Governor Tom Kean in July, 1982, to represent the Ukrainian community. The council consists of 26 representatives of ethnic communities and its sole purpose is to advise the Governor of its problems and recommend programs and other efforts regarding its activities.

As a member of the Ethnic Advisory Council, I requested permission from the UNA to hold a quarterly meeting of the Council at its headquarters on November 21, 1984. Permission was granted and Ulana Diachuk, Supreme Treasurer, welcomed the assemblage on behalf of the UNA. She gave a briefing relative to the UNA building and its UNA activities. A tour of the facilities was conducted and at the conclusion of the council meeting, the members enjoyed a Ukrainian dinner and refreshments. Secretary of State Jane Burgio, who heads the committee, stated that she was impressed with the UNA facilities and on behalf of the Governor thanked the UNA for its graciousness.

On November 5, 1984, represented Gov. Tom Kean at the 25th anniversary of the Ukrainian National Home banquet in Jersey City. Was privileged to read the Governor's resolution honoring the Ukrainian community of Jersey City for their vigor and tenacity in maintaining its Ukrainian heritage and culture.

As a member of the New Jersey Ethnic Advisory Council, I was elected Chairman of the Education Committee whose sole purpose is to carry out a study of history courses, ethnicity in schools, newspapers and the media, to assure their veracity and accuracy. The committee is to submit its report and recommendation to Gov. Kean by January 1, 1987.

Appointed Chairman of the New Jersey State Liberty Park Ethnic Festival in 1984 and 1985 by Gov. Kean. The two day ethnic festivals were held in Jersey City State Park during the first weekend of September and more than 50,000 people attended the many ethnic festivities. To celebrate its 90th anniversary, the UNA participated with a booth display filled with UNA publications in the English language.

Was appointed co-ordinator of the Ukrainian communities of New Jersey for the re-election of President Ronald Reagan and Vice President George Bush.

Coordinated New Jersey's Ukrainian Independence Day Proclamation ceremonies in Trenton and Maplewood. Gov. Tom Kean signed the proclamation in Trenton which was witnessed by a hundred members of Ukrainian organizations as well as Supreme President John Flis and Supreme Secretary Walter Sochan. Mayor Robert Grasmere signed the proclamation at the regular meeting of the Maplewood Township Committee at Town Hall on January 15 and on January 22, after a brief ceremony at 9 a.m. the American and Ukrainian flags were hoisted outdoors after the singing of both national anthems.

Was Governor Tom Kean's surrogate speaker at the Episcopal Ordination of His Grace Bishop Antony of the Ukrainian Orthodox Church of the U.S.A. which was held at St. Andrew's Memorial Church in South Bound Brook, New Jersey, on October 6, 1985.

Was in receipt of a letter, dated March 15, 1984, from Archbishop-Metropolitan Stephen Sulyk, stating: "His Holiness Pope John Paul II has bestowed the Honor, KNIGHT OF SAINT GREGORY THE GREAT" upon Andrew Keybida for 35 years of dedication to St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church, Newark, N.J. It is the highest honor the Vatican can bestow upon the laity. The investiture took place on Sunday, June 3, during the noon solemn Divine Liturgy at St. John's Church and was celebrated by His Grace, Archbishop-Metropolitan Stephen Sulyk, the Very Rev. Michael Kuchmiak, C.Ss.R., pastor and other notable priests.

As a member of the National Committee to collect funds for the Harvard University Project for the commemoration of the Great Millennium of Christianization of Ukraine-Rus, I was honored and privileged to meet with The Most Rev. Stephen Sulyk, DD, Archbishop-Metropolitan of Philadelphia, on the morning of February 22, 1985, in Philadelphia, for discussion of the subject matter. Prof. Omelan Pritzak outlined the entire project and His Grace gave his blessings for the continuation of the issuance of 40 volumes relative to the beginnings and history of our church.

In the afternoon of February 22, the same National Committee, met with the Supreme Executive Committee of the UNA in Jersey City, and discussions were held relative to the project. Among those present were Supreme President John O. Flis, Supreme Secretary Walter Sochan and Svoboda Editor, Zenon Snylyk. Dr. Flis stated that he was in favor of the project and would ask approval of funds from the Executive Board and Supreme Assembly during the annual meeting May 20-24 at Soyuzivka.

At the first convention of the Ukrainian American Coordinating Council held in Philadelphia during the weekend of October 19-20, 1985, I was elected to the post of English secretary for the convention.

As Secretary of UNA Branch 322, Maplewood, will continue to develop plans for organizing new members during my tenure for the future growth and prosperity of the UNA.

Звіт головного радного Тараса М. Максимовича

Much has happened since the 1982 Convention in Rochester, which is why time seemed to go by so quickly.

For the last four years I have had the duty and the pleasure of representing the Ukrainian National Association at the many Ukrainian activities taking place in the South Florida area.

For the past two years, I have served as President of UNA Branch 368 in Miami, Florida. Our branch has grown to 150 members, despite the fact that the majority of Ukrainians in South Florida are over 60 and retain their policies back in their old home town, or have paid-up policies in their old branches.

Branch Secretary, Andrew Maryniuk has done a commendable job and handles all new members regardless of who recruits them.

UNA Branch 368 takes a very active part in the United Ukrainian Americans Organizations of Miami observances of Ukrainian national holidays.

Frequently, I am called upon to represent the Ukrainians during Captive Nations Week, especially in TV and newspaper interviews. The same pertains to other concerns of the Ukrainians in Florida as is the case in the "Famine" and the "Medvid Affair."

The Ukrainian Dancers of Miami, most of whom are UNA members, have brought great recognition to the Ukrainian people, and bring a great deal of pride to me as Co-Director of the group. Along with their many local performances, they have dazzled audiences at EPCOT Center in Disney World, and International Folk Festivals at Palm Beach, Daytona Beach and Orlando. This past April the Dancers performed at the Orlando International Folk Festival which had a two-day attendance of over 100,000 people.

As a Vice President of our local teachers union, The United Teachers of Dade (Miami, Florida) I am able to work in behalf of Ukrainians through the political strength of the local union that represents the 4th largest school system in the country.

This past January I was one of five educators that took part in the evaluation and recommendation for adoption, the Social Studies text books to be used in State of Florida.

As an American of Ukrainian heritage, I requested the nation's publishers to correct the inaccuracies in their world maps, specifically the map of the Soviet Union in which all the subjugated nations were completely erased.

This past March I was re-elected UNA Branch 368 President along with our very capable Financial Secretary, Mr. Andrew Maryniuk.

It is our goal to see our UNA local branch continues to grow as in the past, and serve the Ukrainians in the community as well as the rest of Florida.

Звіт головної радної Анни Гарас

Починаючи свій звіт з праці на полі Українського Народного Союзу за останні чотири роки, почуваюся до обов'язку скласти щиру подяку делеґаткам 30-ої Конвенції УНСоюзу, що виявили до мене довіря і вибрали мене на пост головної радної вже четвертий раз.

Моя праця складається з трьох частей, а саме: на пості головної радної, голови Округи та секретарки Відділу.

Як головна радна я брала участь в річних та надзвичайних засіданнях Головного Уряду УНС; давала звіти з пророблені роботи; брала активну участь в нарадах і дискусіях та вносила пропозиції в різних справах Союзу. Моїм досягненням було те, що на мій внесок головний Уряд ухвалив піднести суму допомоги хорим членам, так зване хоробове — з 30-ти долярів на 50.

З доручення Екзекутиви репрезентувала УНСоюз на організаційних нарадах Округи Вілкс-Беррі, Па.

Була присутня на відзначенні 90-літнього ювілею УНСоюзу в Шамокіні, Па., що відбулося з ініціятиви Головного Ініціятивного Комітету УНС.

Часто доводиться мені на засіданнях заступати інтереси секретарів, тому що я сама є секретаркою і розумію тяжку працю відділових секретарів.

В загальному репрезентувала Український Народний Союз, як зайшла потреба.

Як голова Окружного Комітету УНС Округи Лігай-Веллі я старалася протягом 16-ти років, щоб Округа була активна в організуванні нових членів і вела братську діяльність.

Слід згадати, що наша Округа відзначила 90річчя УНС величавим бенкетом і забавою. Головну промову під час бенкету мав колишній довголітній головний предсідник, а тепер почесний член Головного Уряду Йосип Лисогір. Промовляли також головний організатор Стефан Гавриш, головний радний Василь Пастушак, конгресмен Д. Ріттер, протоієрей Василь Чекалюк та голова Шамокінської Округи Тимко Бутрей.

Також брала участь разом з членами Управи Окружного комітету на імпрезах сусідніх округ, а саме: в Шамокіні, Па., в Вілкс Беррі, Па. і в Філядельфії, як рівнож в Союзовому Дні Філядельфійської Округи, що відбувається щороку на спортовій оселі „Тризуб".

З рамени нашої Округи були зорганізовані автобуси до Головної Канцелярії УНС в Джерзі Сити, до Ню Йорку на Ювілейний концерт, що аранжувала Екзекутива Народного Союзу, і на Союзівку з нагоди Дня Батька.

Як голова Округи брала кожного року участь в конференціях голів округ на Союзівці.

У квітні 1985 року відбувся на Оселі Ольжича в Лігайтоні, Па. Секретарсько-організаційний курс, на який мені вдалося притягнути майже всіх секретарів та відділових урядовців нащої Округи; крім них були там також відділові урядовці Філядельфійської Округи Твердого Вугілля, Шамокін та Вілкс-Беррі. Вважаю, що такі курси повинні відбуватися частіше. Викладачами були головний секретарВолодимир Сохан і головний організатор Степан Гвриш.

Округа відбувала кожного року загальні збори та організаційні наради. Після організаційних нарад в листопаді 1983 року був висвітлений фільм „За стерном долі", який зробив на присутніх надзвичайне враження.

Як секретарка 47-го Відділу я старалася в першій мірі збагатити Відділ новими членами. В звітовому часі приєднала 66 членів і Відділ стоїть на плюсах. Старалася полагодити прохання членів, особливу увагу давала справі стипендій для молоді.

Мушу зазначити, що коли я перебрала 47-ий Відділ, то там було 58 членів. За час мого урядування я придбала коло 700 членів, за це належу 13 років до Клюбу заслужених союзовців. Крім того, одержувала спеціяльні нагороди, як нагороду за найбільше число придбаних членів. а також за продаж життєвого забезпечення на найвищу суму. В році „жінки" я одержала за свої заслуги плякету — „найкращої організаторки". Одержала за свою успішну працю як нагороду п'ять енциклопедій українознавства, книжки про Л. Мишугу і про В. Стефаника та була відзначена різними плякетами і відзнаками.

Закінчуючи свій звіт, хочу згадати і те, що я є активною і в суспільно-громадських організаціях, але в цьому звіті я подала виключно працю для Українського Народного Союзу. Також складаю при цій нагоді щиру подяку всім відділовим урядовцям нашої Округи за їх гармонійну співпрацю.

Для кращого і успішного розвою союзової праці прошу взяти до уваги наступні рекомендації:

1. Пропоную, щоб окружні комітети округ були статутово оформлені. Тоді голови округ будуть зобов'язані виконувати накладені на них обов'язки.

2. На 30-ій Конвенції був зліквідовиний виборчий пост головного організатора. Для добра і успіху організаційної праці Союзу, повинен бути вибраний головний організатор Конвенцією. Тому пропоную змінити статут і вибрати головного організатора на 31-ій Конвенції.

3. Тому що знесено федеральні позички для студіючої молоді, я повторяю свою пропозицію, щоб УНСоюз виасиґнував з резервового фонду відповідну суму на уділювання безвідсоткових позичок для студентів високих шкіл, що є найменше 2 роки членами УНС.

4. Комерційні асекураційні компанії приймають членів і до 80-го року життя. Пропоную, щоб в УНСоюзі приймати членів до 70-го року життя

5. Пропоную підвищити суму забезпечення акцидентової грамоти з 5,000 до 20,000 дол. і щоби важність полиси була продовжена до 70-го року життя, та щоб видавати акцидентові грамоти незалежно від того, чи проспект має інше забезпечення в УНСоюзі.

Діяльність фундації УВУ

Кожний нарід на шляху історичного розвою плекає і збагачує свою науку, культуру та духове надбання своїх предків. Щасливі державні народи, за науку яких турбується власна держава, їх субсидіює і створює науковим центрам можливості всебічно віддатись праці для добра власного народу.

Український народ впродовж тисячолітньої історії переживав взнеслі періоди наукового розвою творчости в добі власної державности, а в наслідок втрати суверенности та упадку переживав брутальне нищення української науки ворожими силами. Тоді то шляхом національної самооборони українські вихідці з рідних земель у вільному світі творили духові центри. До таких центрів в 20-их і 30-их роках нашого століття належала чеська Прага.

У висліді програних Визвольних Змагань, тисячі українського вояцтва із зброєю в руках, тисячі української інтелігенції опинилися поза межами батьківщини на еміграції. Заходом українських науковців і професорів різних університетів на українських землях і старшин українських армій, які з болем серця залишили рідні землі, в січні 1921 року у Відні створено Український Вільний Університет (УВУ), який того самого року влітку перенесено до Праги. УВУ приміщено в будівлях славного Карлового університету і надано йому ті самі права прилюдности. Завдяки державній допомозі чеського уряду, зокрема президента Масарика, і українського професорського складу, УВУ розвинув широко закроєну наукову, педагогічну і видавничу діяльність. Сотні молодих українських вояків, колишніх студентів — стали тепер студентами рідного університету.

В 1945 році з огляду на московську окупацію Чехо-Словаччини УВУ перенесено до Мюнхену, де він діє досьогодні. УВУ в нових обставинах з огляду на велику українську еміграцію поставив собі завдання плекати українську науку, виховувати наукових співробітників, учителів, притягати молодші українські кадри з різних країн поселення для вивчення і поглиблення усіх ділянок українознавства, ведення наукової, видавничої і перекладницької праці і репрезентувати українську науку назовні. Ті важливі сизифові і шляхетні завдання оцінила українська громада, прийшовши з моральною і матеріяльною допомогою, а в 1975 році створено Фундацію УВУ в ЗСА.

За короткий час свого існування Фундація УВУ виявила велику динамічність і ініціятиву не тільки в здобуванні фінансів, але і розбудженні зацікавлення українознавчими студіями серед молодшої української генерації. Управа Фундації — горстка українських патріотів у проводі з відданим в тій справі її основником і головою д-ром Петром Го-єм, професором нюйоркського університету — знайшла зрозуміння і довір'я в українській діяспорі, що проявилося успішною фінансовою підтримкою та, що важливіше, співпрацею ідейної української молоді.

Завдяки щедрим меценатам і жертводавцям Фундація УВУ виплатила в 1986 році 140 стипендій для українських студентів на різні студійні програми в УВУ. Стипендистами були молоді українські студенти з різних країн поселення: Англії, Австрії, Бельгії, Бразилії, Голляндії, ЗСА, Італії, Канади, Німеччини, Польщі, Чехо-Словаччини, Швеції, Франції, Австралії і Югославії. Серед них було декілька чужинців, що студіювали українську мову, історію, музику.

Заходами Фундації УВУ зорганізовано і фінансовано: а) курси української і англійської мови для біженців з Польщі, б) для молоді европейських країн зорганізовано академічний курс „Порівняльний фолкльор; українські народні пісні і курс гри на бандурі". В курсах взяло участь біля 30-ти студентів. Відбувся він під керівництвом проф. А. Горняткевича, а гри на бандурі Т. Л. Павловських.

При допомозі щорічних студійних програм „Стежками Батьків по Европі" і студентських комітетів при Фундації — поставлено пропам'ятну плиту в колишньому концтаборі Дахав, при монастирі Бенедиктинів в Монте Кассіно встановлено постійний фонд поминальних відправ за поляглих вояків українців, які відбуваються щорічно в половині вересня; створено Інститут української мартирології із завданням збирати документи і наукові праці з мартирології України та згодом публікувати їх.

Влітку 1986 року учасники „Стежок" відвідали українські історичні пам'ятки і культурні надбання Европи. Поклали квіти на могилах творців нової України в Парижі, Ротердамі і Мюнхені, як також вшанували поминальними відправами впавших українських воїнів у Фельдбаху і Монте Кассіно. Студентські комітети „Дахав" і „Монте Кассіно" продовжують акцію збирання матеріялів і свідчень про українські жертви в Другій світовій війні.

Щоб розгорнути працю і забезпечити її тяглість ціллю Фундації УВУ є створити власний постійний одно-мільйоновий стипендійний фонд. З відсотків того фонду щорічно приділюватиметься стипендії на студії для нашої молоді, дослідну працю в ділянці українознавства, збирання матеріялів в обороні українського імени та інше.

З вищенаведеного перегляду діяльности і праці Фундації УВУ та намічених завдань Фундація Українського Вільного Університету заслуговує на всебічну моральну і матеріяльну підтримку української громади.

О. Луцька

Виставка архітектурних фотографій

Від 7-го до 23-го листопада минулого року молоді професіоналісти Українського Інституту Америки організували виставку фотографічних праць Юрія Льва-Гринишина. Молодий професійний фотограф Юрій Гринишин, крім комерційних фотографій, спеціялізується в індустрійних фотографіях, при яких підкреслює будову і конструкцію деталів предмета, який він аналізує. Після виконання таких фотографій з урбаністичного оточення, він побільшує їх до розміру 2x3 кв. футів, творячи тим самим образ предмета в побільшеній перспективі, або, говорячи архітектурною термінологією, — в „експльодивній перспективі". Такий артистичний образ фотографічного мистця змушує оглядача дійсного образу відступити від нього назад, щоб потім сконцентруватися на докладній аналізі деталів і цілого образу. Величезна біло-чорна фотографія відкриває оглядачеві пейзаж сильної і похмурої краси. Образ — парадоксальний, звичайний, але дивний, сухий, але притягаючий.

На зміст виставки складалося коло десятка картин. В очі глядача найбільш впадали три рельєфні, прості дослідні фотографічні картини з певним підкресленням пасторальної сторінки оточення. Образ „Павля" зображає світлом і тінями купальницю з профілю з темним волоссям у блискучій воді, яка майже нагадувала мені нашу русалку з творів романтиків. Цей образ подобався мені найбільш. Картина число 11 з серії „Урбаністичний коляж" була змістом і синтезою виставки. З незначним пересуненням до щоденної перспективи, елементи пейзажу монтуються і розмонтовуються, вони відсуваються один від одного, прямуючи в різні напрями поза рамою коляжу, одначе тримаються кожний з собою. Ще інший захоплюючий образ зображає „Де Рок бойз" — дротяний паркан, на якому виразно висіла назва зграї вуличних хлопців-розбишак. Трудно було зорієнтуватись, чи це були графічні знаки на невидимій стіні за парканом, чи це були знаки, вплетені в ланки паркана. Ці ланцюгові ланки від переду до заднього пляну огородженої ділянки творили явне фізичне відчуття обгородженого місця або навіть замкненої пастки.

Я прийшов до переконання, що виставка Ю. Льва-Гринишина була освідомлююча, захоплююча і освіжаюча для фантазії оглядача. Передовсім ця виставка була зовсім відмінна від інших фотографічних виставок, творці яких звичайно і дуже часто звертають більшу увагу на ляндшафти і обличчя фотографованого оточення.

Організацію молодих професіоналів треба привітати за те, що вони влаштували цю виставку молодого фотографа-артиста і взагалі за підтримку творчої діяльности молодих професіоналів з будь-якої ділянки.

Тут також треба згадати про гарно розташоване і вигідне місце для виставок у приміщеннях Українського Інституту Америки, 2 Іст 79 вулицях в Ню Йорку, де крім оглядання виставок або слухання рефератів, люди можуть мати нагоду зустрітися і приємно провести час.

Кость Церкевич

Успішна просфора в Асторії

В неділю, 18-го січня ц. р., тут в залі Дому Спілки Української Молоді, при 31-ій авеню, відбулась дуже успішна традиційна Різдвяна Просфора, немов би спільний Свят-Вечір, зорганізована спільно 35-им Відділом ООЧСУ, І-им Відділом ОЖ ОЧСУ ім. княгині Ольги і Осередком СУМА ім. Михайла Сороки не тільки для членства, але для цілої громади, одним словом для тих, які відчували душевну потребу побувати на такій різдвяній імпрезі, спільно заколядувати, з'єднатися духово з нашими рідними в Україні, пригадати собі і молоді про рідні українські різдвяні звичаї, злучитися в одну велику родину, з метою далі плекати ці наші гарні традиційні звичаї та обряди, які в багатьох випадках сягають в глибину віків.

Різдвяні обряди і звичаї — це дуже широка і багата тема, яка викликає світлий настрій, в різдвяних піснях-колядках ми відчуваємо наближення до батьківщини, а кожний особисто стає немов би учасником народження Божого Сина Ісуса Христа.

Просфору відкрив коротким вдумливим словом заступник голови управи Відділу ООЧСУ Василь Наум, а о. д-р Мелетій Войнар поблагословив приготовані страви і сказав кілька слів до вірних, заохочуючи їх триматися своїх прадідівських звичаїв, бо у чудесній синтезі Божої і людської природи є невичерпне джерело життєвих вартостей для всіх людей.

Коротке змістовне святочне слово прочитала відома діячка ОЖ ОЧСУ, тепер заступниця голови Головної Управи Марія Нестерчук. Після традиційної Святвечерньої трапези, яку, очевидно, приготовили працьовиті жінки з ОЧСУ. Група членкинь під керівництвом голови Відділу Стефанії Рудик дуже вдало колядувала новочасні і змодернізовані, пристосовані до обставин окупації колядки, викликавши велике захоплення у присутніх, які виповнили залю СУМА. З огляду на те, що декільком особам не вистачило місця, у громаді виникнула думка про придбання більшого приміщення для ведення суспільно-громадської і виховної праці.

Привітання і подяку за пожертви на Коляду склали ще голови ОУВФ: В. Наук, С. Рудик, Михайло Галатин, голова Осередку СУМА, а оригінальні вінчування і жарти для розваги гостей говорили по черзі Михайло Остафійчук і Петро Малькут. Кілька слів у зв'язку з подіями в Україні, сказав присутній на імпрезі ред. Володимир Левенець, голова Братства св. Миколая — 5-го Відділу УНС в Асторії.

Колядувала також група старших сумівців, а до їхньої коляди прилучились усі присутні. Атмосфера під час Просфори була направду не тільки святкова, але, в першу чергу, родинна, яка стимулювала поглиблення зв'язків між громадою.

В. Наум повідомив, що коляда на Визвольний Фонд принесла в цьому році майже 4,700 долярів, а це сталося завдяки багатьом жертвенним колядникам і людям доброї волі. При тому він представив присутніх на залі Стефана Самбоя з дружиною Мерієн, відомого активіста в американському політичному житті повіту Квінс й ініціятора кожнорічного підписання проклямації Дня Незалежности президентом повіту, а також Марію Ґречин, народжену в Америці жертвенну і працьовиту українку, яка усі сили віддає для праці в українській католицькій церкві Чесного Хреста і для громади; місцевого підприємця Юрія Василинюка, Анастазію Доляк, голову Апостольства молитви, Віру Шпонтак, Мирославу Савчак та інших.

Зорганізування та приготування цього свята Просфори було, без сумніву, своєго рода барометром релігійної й національної свідомости місцевої громади, не кажучи вже нічого про жертвенність і працьовитість, якої потрібно дуже багато, щоб влаштувати таке багате під кожним оглядом свято. Але організатори мабуть були свідомі того, що тільки шляхом жертвенної праці народжується велике діло. Спасибі їм за усі їхні зусилля, які зберігають живою принаймні частину великої асторської громади.

Н. Н.

Різдвяна зустріч Товариства „Рідна Школа" з громадою Дітройту

В неділю, 18-го січня ц. р., велика заля шкільного будинку Отців Василіян у Воррені, Миш., була виповнена численними гостями нашої метрополії. В цей день Товариство „Рідна Школа" влаштувало різдвяну зустріч, програму якої виконали з гарним успіхом учні всіх кляс школи українознавства під проводом своїх учителів.

Програму відкрила голова товариства „Рідна Школа" Марія Лончина. Вона привітала присутніх Отців Василіян, батьків шкільної молоді та численних гостей-опікунів рідного шкільництва.

Учнівська програма почалася рецитацією вірша Іванни Савицької під назвою „Ой, колядочко моя...". У цьому вірші українські діти пересилають дідусеві і бабуні вістку про народження Спасителя — Покровителя усіх терплячих. Вона, їх коляда, має передати у рідний край їхню тугу. Виконавцями цієї частини програми були учні 9-тої кляси — Г. Казевич, Д. Максимович, Т. Лось, Т. Площанський та Д. Лісовський.

В основій частині програми була драматична картина під назвою „Хто дасть захист?". До Архистратига Михаїла приходять чотири сестри: Весна, Літо, Осінь і Зима. Кожна з них хоче прийняти Дитятко — Ісусика, обіцяючи обдарувати Його всякими земськими дарами. Тільки одна з них найбідніша Зима хоче подарувати своє гаряче серце, свою безмежну любов. Із-за цього Зима стала опікункою Божого Дитяти. У цій частині програми у ролі Ангелів виступили — Х. Петріна, Н. Кордуба і Ю. Муж; у ролі Марії та Йосифа — Л. Манко та А. Краска; у ролях Чотирьох Пір Року — О. Площанська, Д. Заревич, А. Григорчук і Т. Томин; у ролі Пастушків — М. Гарасимів, П. Мазяк та І. Ксенос. Виступали також учні від 1-ої до 4-ої кляс.

Коли відкрилася куртина на сцену вийшли Три Царі (В. Степньовський, М. Качан та І. Гарасимів) з дарами для Ісуса, Матері Божої і св. Йосифові (Н. Манко, А. Краска) та учні від 1-ої до 4-ої кляс. За кожним приходом учнівський хор під проводом учительки Н. Іваницької гарно виконував цілий ряд колядок. Усі згуртовані на сцені виконавці та учнівський хор виконав могутнє „Бог Предвічний Народився". Згадані вгорі дійові особи, зокрема група Ангелів, були вдягнені у зразкові костюми, що їх позичила нам парафія Непорочного Зачаття.

У кінцевій частині програми відбулася святвечірня трапеза, яку попередив молитвою отець ігумен Бернард Панчук, ЧСВВ, парох української католицької церкви Непорочного Зачаття. Були різні страви, підготовані матерями шкільної молоді. Свята Вечеря закінчилася молитвою українського поета й душпастиря отця Севастіяна Сабола, ЧСВВ.

Осип Сливинський

Не голосна, але корисна праця

Товариство Об'єднання Українців Америки „Самопоміч" вже існує на терені Клівленду понад 30 років.

При Товаристві ОУА „Самопоміч" створено Суспільну опіку, яка протягом років зробила велику гуманну роботу, помагаючи нашим бідним і хорим людям в різних країнах поселення.

На протязі останніх 10 років Товариство ОУА „Самопоміч" очолював та очолює посьогодні добре знаний українській громаді в Клівленді щирий і відданий громадський діяч Мирослав Гейниш. Під його керівництвом Товариство ОУА „Самопоміч" збільшилось новими членами і поширило свою діяльність в громаді. Особливо треба підкреслити широко закроєну активність Суспільної опіки, яка під проводом інж. Євгена Фіка протягом років дала такі позитивні результати. Суспільна опіка в складі: інж. Євген Фік, його дружина Ольга, д-р Дмитро Шевчук і його дружина Стефанія, як рівнож особи, які помагали їм в цій нелегкій кампанії, а саме: Богдан Семків, Володимир Шудан, Анатолій Кокодиняк і Яків Ляшук, поставила собі за завдання нести поміч всім потребуючим українцям тут на американській землі і в Европі. Вони посвятили багато часу, енергії і труду, збираючи одяг і гроші серед української громади, щоб дати поміч тим людям, які її так дуже потребують. Сотні пачок переслано до Югославії для наших людей, які там живуть і які стратили все майно внаслідок страшного землетрусу, який навістив цю країну. Богато пачок і грошей було переслано нашим землякам, які живуть в Польщі, а також в Бразилії.

Товариство ОУА „Самопоміч" від 1973 року посьогодні жертвувало понад 15,000 долярів на утримання школи і сиротинця, що називається Інститут Катехиток св. Ольги в Пруденттополі, Бразилії. В Інституті, який є під зарядом Української Католицької Церкви, виховуються діти дуже бідних українських родин, які живуть в невідрадних умовах в бразилійських степах.

Товариство „Самопоміч" склало пожертву в сумі 5,000 долядів на закуп Українського Центру „Верховина" в Клівленді, на Катедру Українознавства при Гарвардському університеті 1,000 долярів та на Енциклопедію Українознавства 1,000 долярів.

На підставі вище наведених фактів можна ствердити, що Товариство ОУА „Самопоміч", а зокрема відділ Суспільної опіки в Клівленді, пробороли велику роботу, помагаючи нашим людям, які опинилися в критичному становищі. Ми повинні шанувати таких невтомних працівників, якими є панство Фіки і Шевчуки, і бути горді, що вони живуть серед нас, в нашій громаді. Бо щоб працювати для інших, треба мати зрозуміння і шляхетне серце, а таких людей на світі не дуже богато.

На адресу Товариства наспіли сотні листів з подякою від осіб, які одержали допомогу. Ці листи пишуть різні люди — і вчені і малограмотні, але майже всі вони просяклі вдячністю і задоволенням, що вони отримали допомогу від своїх братів в той час, коли їх надія на краще завтра вже завмирала.

Тож будьте і надалі жертвенні, мої земляки, на добрі цілі! Бо доляр чи два не зробить вас бідними, але той доляр може врятувати не одну людину від загибелі.

Павло Присяжний

Екзотична...

Закінчення зі стор. 2.

А. Оленська-Петришин: „Саґуаро вночі".

ють за мешканцями, а в офорті „Нічна трава" загрозливі рослини підносять похилі листки як списи на тлі чорного неба.

(*Авторка є рецензентом газети „Стар Леджер" в Нюарку, Н. Дж. Стаття в голляндській і французькій мовах, була друкована в катологі до виставки в Бельгії*).

Американці...

(Закінчення зі стор. 1)

них більш ефективної дії. Шулц картав сандиністів за політику переслідування і осування неміл их осіб з опозиції. В тому самому часі президент Р. Реґен заявив, що висилка американської армії до Центральної Америки наступить тільки в дуже виїмковій і загрозливій для ЗСА ситуації. При тій нагоді Дж. Шулц назвав продаж зброї, запасних частин й амуніції для Ірану „внутрішньою справою ЗСА", яка не повинна мати жадного відношення, а тимбільше впливу на загальну оборонну стратегію ЗСА в Центральній Америці.

З невимовним сумом повідомляємо наших Рідних, Приятелів та Знайомих, що в п'ятницю, 6-го лютого 1987 року з волі Всевишнього відійшла у Вічність наша Дорога МАТИ

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА МИХАЙЛІВНА ЛИСА

народжена 5-го жовтня 1902 року на Конотопщині, Україна.

ПОХОРОН відбувся 11-го лютого 1987 р. з української православної церкви св. Михаїла в Мінneаполісі, Мінн.

Горем прибиті:
сини —
ВОЛОДИМИР
АНАТОЛІЙ з дружиною ДАРІЄЮ та дітьми БОГДАНОМ, НАТАЛКОЮ І СОНЕЮ

ВІЧНА ЇЙ ПАМ'ЯТЬ!

Ділимося болючою вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 16-го лютого 1987 р. з волі Всевишнього відійшла від нас у Вічність

наша Найдорожча ДРУЖИНА, МАМА, СЕСТРА, ТЕТА і КУЗИНКА

св. п. мґр

НАДІЯ КОТИК-КУХ

педагог, кол. голова Відділу Союзу Українок в Джерзі Сіті, керівник Відділу щадниці „Тризуб" в Нюарку, фінансова референтка Центр. Комітету Об'єднання Надбужанців, уродженка Сокальщини.

ПАНАХИДА буде відправлена в п'ятницю, 20-го лютого 1987 р. о год. 8-ій веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН в суботу, 21-го лютого 1987 р. в год. 9-ій ранку з церкви св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж. на український православний цвинтар св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

В глибокому смутку:
муж — ВОЛОДИМИР
син — ЮРКО з дружиною ЛЕСЕЮ
брат — ЄВГЕН КОТИК з дружиною ВОЛОДИМИРОЮ
сестра — ЛЮБА ГАЛІБЕЙ з чоловіком РОМАНОМ
сестрінки —
БОГДАН ГАЛІБЕЙ з дружиною РОКСОЛЯНОЮ і дітьми
ЗІРКА ГАЛІБЕЙ-МАДАЙН з чоловіком ҐЕРІ
ЄВГЕН КОТИК
кузени —
МИРОН КРАВЧУК з дружиною ОЛЬГОЮ і родиною
ЛЮБОМИР РОМАНКІВ
МИРОСЛАВА ГОШОВСЬКА з родиною
НАДЯ КРАВЧУК з родиною
ПАРАСЯ ІВАНЕЦЬ
свати — ВОЛОДИМИР і МАРІЯ СВИНТУХИ

30-ліття Кредитової Кооперативи „Самопоміч" в Клівленді

„Цент заощаджений — це цент зароблений" — каже популярне американське прислів'я. І справді, ощадність і розсудливий вжиток грошей, сполучений зі здоровою підприємчивістю збагачує людей, а в тому й громаду. Така громада втішається пошаною і силою.

Післявоєнна українська еміграція міста і околиць Клівленду розуміла вагу власної фінансової інституції. Між нею було багато учасників споживчих і молочарських кооператив з рідних земель і вже в 56-му році за ініціятивою товариства „Самопоміч" одержано право від стейтового уряду Огайо на провадження кредитової кооперативи згідно зі законами стейту. Це було офіційно зареєстровано 26-го листопада 1956 року. В оригінальному оформленні кредитівка була зорганізована для членів товариства „Самопоміч" і їх родин. З часом вона перейшла зміни і сьогодні охоплює ширшу українську спільноту з правом включати і неукраїнське сусідство і довкілля.

Завдяки наполегливій організаційній праці послідовних членів управління кредитівки, зі скромних початків маленького бюра при Кенілворт вулиці південно-західній частині Клівленду, сьогодні кредитівка гордиться гарною, розкішною власною будівлею в передмісті в Пармі. З числа 234-ох членів зі вкладом 56,000 долярів, кредитівка сьогодні нараховує 20 мільйонів майна і понад 3,000 членів.

Кредитівка служить ощадними, пенсійно-ощадними, IRA конто і грошовими сертифікатами. Всі ці конто виплачують вищі дивіденди ніж комерційні банки. У кредитівці можна набути позички на житла і поліпшення їх, автомашину, студентські позички, консолідовані позички та відповідну суму, акредитиву для підприємств. Все це також при нижчому відсотку ніж у комерційних банках. Позички зaaсекуровані до 10,000 долярів на випадок смерти чи непрацездатности заборгованого члена. Кредитівка служить також нотаріяльним завіренням, чеками на всі покупки („тревелерс чекс"), поштовим переведенням, випозичає скриньки забезпечення („сейфті діпозит бакс") та доражує своїм членам в певних фінансових проблемах. Кредитівку обслуговують шість постійних працівників.

Від самого початку її зародження кредитівка рікрічно уділяє поважну суму грошей для потреб всієї громади та постійно пособляє працю виховних молодечих організацій, наукових та громадських товариств і допомагає потребуючим українцям в Америці і поза Америкою. З ростом майна кредитівки зросла також кількість власних хат і торговельних підприємств клівлендської громади.

Останніми роками кредитівка з'єдналася з подібними фінансовими установами міст Льорейну і Акрон-Кентон-Йонґставну і гаким чином збагатіла на кількість членів та потенціял дальшого розвитку і зросту.

З нагоди 35-літнього ювілею дирекція зарядила виграшку в формі грошових нагород, базовану на вкладі грошей в грошові сертифікати, починаючи з листопада 1986 року і кінчаючи останнім днем січня 1987 року. Кожен член кредитівки, який вклав у грошові сертифікати в цьому часі одержав квиток за кожних вльокованих тисячу долярів, за вийнятком працівників і управителів кредитівки. Кожен квиток має можливість виграти одну з більше грошових нагород з першою нагородою на 1,000 долярів, а останню на 50 дол. З цієї гарної нагоди — 35 — ліття існування кредитової кооперативи „Самопоміч" в Клівленді належиться подяка і признання її творцям і правителям, а також щира подяка всім членам нашої кооперативної родини. Ростім далі на користь і гордість усіх нас.

Б. Ч.

Вісті Літературного Фонду ім. І. Франка в Чикаго

У зв'язку з Тисячоліттям Хрищення України Правління УЛФонду ім. І. Франка в Чикаго проголосило в 1984 році 8-ий Літературний конкурс на: 1/ драматичний твір, який може стати основою для лібретта, 2/ п'єсу для дитячого театру, 3/ повість /новеля/. Теми творів: „Героїка боротьби українського народу за суверенну християнську Україну".

Цим комунікатом приґадуємо всім зацікавленим конкурсом і запрошуємо до участи в ньому. Тих, що бажають взяти участь в конкурсі, просимо прислати по вісім примірників свого твору на адресу секретарки не пізніше, як до кінця травня 1988 року.

Для Історичного Товариства призначено нагороду за історично-науковий твір з тематикою Тисячоліття Хрищення України (три примірники—на адресу УІТ).

За дальшими інформаціями і вістями з УЛФонду просимо слідкувати на сторінках нашої преси.

R. Turianska, secretary
2346 W. Superior St.,
Chicago, Ill., 60612

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омелян Твардовський

Найбільш спортова країна

Найбільш спортовою країною у світі є Голляндія. Чотири мільйони осіб із 14 мільйонів населення належить до спортових клюбів. Найпопулярніший є футбол, в якому є активних один мільйон осіб. Тенісом займається 500,000, а гімнастикою 250,000.

Турботи Ф. Бекенбавера

В кінці 1986 року Ґорст Кеппель відмовився від посади асистента тренера збірної Західньої Німеччини у футболі. Тренер Франц Бекенбавер шукає кандидата на цю позицію, але досі всі відмовляються. Зокрема це зробили Берті Фоґтс, тренер збірної юнаків, і Юп Гайнкес, тренер „Борусії" з Менхенґлядбаху. Гайнкес дав таку відповідь: „Майстер не може працювати в підмайстра". Це явний натяк на те, що Бекенбавер й досі не має диплому тренера футболу.

Без вікових обмежень

Соціологи в останніх роках багато уваги приділяють фактові, що багато старших швайцарців успішно займаються спортом. Оттові Бухерові, наприклад, пішов сотий рік, а він нещодавно показав таку клясу гри гольфа, що потрапив до „Книги рекордів" Ґіннеса. Інший швайцарець, Отто Шмідт, якому сповнилось „всього" 93 роки, уже 65 років щоденно грає теніс. Крім того, вправно їздить на лещатах і ковзанах. Приклад гідний наслідування для його учнів, дітей і внуків. Він колишній учитель, а тепер пенсіонер.

Ракетка чи перо?

Йон Тіріяк, менаджер дворазового чемпіона вімблєдонського тенісового турніру Бориса Беккера, врешті втомився. Я вирішив обмежити свою діяльність менаджера, — сказав 47-річний Тіріяк. Хочу робити щось інше. Можливо, займуся журналістикою. Під сучасну пору веду переговори на цю тему з трьома американськими телевізійними компаніями.

За батьковим прикладом

Юп Компаль — відомий в Европі гокейовий судля. Нині його дорогою пішла донька Ніколь. Цьому сприяло те, що вона з дитинства полюбила гокей, відвідувала змагання, на яких навчилася всіх тонкощів. Европейська преса пише, що вродлива Ніколь відзначається неабиякою відвагою, блискавичною реагує на спалахи „кулачних боїв". Та й сама її присутність на арені гамує діє на пристрасті змагунів.

Безглуздий шофер

В місті Шер, Франція, поліція затримала відомого в Европі Рене Арну, мистця автомобільних перегонів. Рене забув, що він не на перегоновій трасі і їдучи своїм мерцедесом на звичайній дорозі, розвинув швидкість 242 км на годину, втричі перевищив швидкість дозволену на цій дорозі. Безглуздий Рене був суворо покараний, а його вчинок буде надрукованй в книзі Ґіннеса.

Родина Великанів

М. Болл — найвищий змагун американської професійної ліги кошиківки -221 см. Цей кошиківкар, що народжений в Судані, не єдиний велетень у родині. Дядько Болла має зріст 236 см, батько 206, а мати 201 см.

Вічна любов до гір

На закінчення року швайцарець Конрад Вісс здійснив традиційне сходження на Маттергорн, одну з найвищих альпійських вершин. Альпініст, який народився у 1894 році, тричі на тиждень для самозадоволення пробігає 12 км.

Післали в найми

Сергей Капустін і Віктор Шалімов, два відомі гокеїсти в СССР, під сучасну пору виступають в складі австрійського клюбу „Інсбрук". Капустін додатково виконує обов'язки тренера. Обидвох уславлених гаківкарів-росіян леґально випустили до цього „капіталістичного" клюбу Австрії, іншими словами, післали в найми.

Водному спортові в Україні сповнилось 100 років

Згідно з пресовим повідомленням, 25-го липня 1987 року в Україні відзначать столітній ювілей водного спорту. З нагоди цього ювілею відбувся конкурс на кращу емблему свята, в якому взяло участь 32 автори. Жюрі конкурсу затвердило твір авторів, яких очолював архітект Вячеслав Борисов. До символу ювілейної емблеми ввійшли: напнуте вітром біле вітрило з блакитними смугами по низу, а на верхівці — кольори прапору Української ССР. З лівого боку зображений пам'ятник, що нині є символом староввинного Києва, — човен, на якому пливуть засновники міста над Славутичем — Либідь зі своїми братами.

Українсько-польські спортові контакти

Недавно в Києві побувала польська делеґація з Кракова в такому складі: Тадеуш Блахут — віцепрезидент Краківської федерації спорту, Станіслав Слабовскі — директор управління фізичної культури, спорту і туризму, Анджей Хиджик — представник управління охорони здоров'я, Єжи Єдінскі — член Медичної Академії, Галіна Бжиш та Малґожата Кубик — від Краківської федерації спорту.

Польська делеґація побувала на багатьох спортових об'єктах Києва, в Українському державному музеї, в Києво-Печерській лаврі та в інших історичних і пам'ятних місцях. Про враження цих відвідин говорив керівник делеґації Т. Блахут: „...спілкування з дуже цікавими людьми-справжніми ентузіястами своєї справи, — ми зустрічали їх скрізь, де побували. Ділові, дружні бесіди дали нам багатий матеріял для планування дальших контактів". На завершення візити був підписаний договір про співробітництво та обмін спортовими працівниками містпобратимів Київ-Краків на 1987 рік.

(от)

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ПОМАЗАК, член УНС Відд. 379-го Т-ва ім. св. Юрія в Чикаґо, Илл., померла 7-го січня 1987 року на 75-му році життя. Нар. 3-го вересня 1911 року в Угерчі коло Львова, Україна. Членом УНС стала 1954 року. Залишила у смутку мужа Миколу, синів: Евгена з дружиною Монікою, Богдана з дружиною Енджі; четверо внуків Марка, Ені, Роберта і Миколая; сестру Стефанію з мужем Петром Кавка, племінників і племінниць. Похорон відбувся 12-го січня 1987 року на цвинтарі св. Миколая в Парк Ридж, Илл.
Вічна Її Пам'ять!

Василь Ємків, секр

АННА КОЛОДРУБ, член УНС Відд. 137-го Т-ва ім. Б. Хмельницького у Вест Істон, Па., померла 1-го січня 1987 року на 90-му році життя. Нар. 22-го грудня 1896 року в селі Росохи Старий Самбір, Зах. Україна, членом УНС стала 1924 р. Залишила у смутку мужа Михайла, синів Стефана і Йосифа, дочку Марію Плечан, чотирьох внуків і трох правнуків. Похорон відбувся 5-го січня 1987 року на цвинтарі Святого Духа в Ваґнерсвіллі, Па.
Вічна Її Пам'ять!

Стефан Колодруб, секр.

МЕРІ БЛЯДДИ, член УНС Відд. 316-го в Рочестері, Н.Й., померла 4-го листопада 1986 року на 81-му році життя. Нар. 1905 року в Шамокіні, Па. Членом УНС стала 1942 року. Залишила у смутку доньку Ірену Венгер. Похорон відбувся на цвинтарі Бреворд Меморіял Парк в Бреворд Кюонті, Фла.
Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

Отець митрат **ДМИТРО ГРЕСЬКО,** член УНС Відд. 251-го, в Клівленді, Огайо, помер 12-го вересня 1986 року на 81-му році життя. Нар. 1906 року в селі Миловани, Україна. Залишив у смутку сестри Анастазію і Марію та брата Теодора. Похорон відбувся 17-го вересня 1986 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Пармі, Огайо.
Вічна Йому Пам'ять!

Управа

● РІЗНЕ ●

● РОЗШУКИ ●

Сестра на відвідинах з Галичини, с. Коцирів, пов. Бібрка, пошукує брата
ЯРОСЛАВА МІЛЬО
нар. 1-го липня 1924 р. Fall River, Mass., USA, був в Німеччині, писав до дому 1951-52 р. з Дітройту. Хто знав би про нього або він сам, прошу писати до:
J. Milawski
2178 47th St., Astoria, L.I., N.Y. 11105

● НА ПРОДАЖ ●

Уряд УНС розіслав своїм членам книжку редактора Драгана ПАМ'ЯТАЙМО ЗА ВИННИЦЮ на кредит. До заплати, як книжку дістануть.
Я думаю це добра ідея. Хай добра книжка не плісніє на полицях у видавця.
Я рішив зробити так зі своєю книжкою
„ІСТОРІЯ МОЄЇ СУРМИ"
Але я не маю адрес свідомих українців, що вміють читати по-українськи. Прошу прислати мені свою адресу, я вишлю Вам свою книжку на кредит, також.
Як побачите, що там є корисні інформації і поучення, то пришліть мені $12.70.
Нехай моя книжка, що хоче поширити знання і практику з мого 94 р. життя не плісніє на полицях, але послужить свідомим громадянам. Пишіть.
M. SURMACH
169 W. Saddle River Rd
Saddle River, N.J. 07458

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1987 р.

Пассейк, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд., о год. 7-ій веч. в УНДомі при 237 Hope Ave. Є важні справи. На річних зборах вибрано управу на 1987 р. в такому складі: І. Хомко, предс., Варвара Тишбір, заст., І. Блиха, фін. секр., В. Марущак, рек. секр., Марійка Дуплак, прес. реф., опікуни хворих Анастазія Марущак, В. Опіярник, прапорщики: С. Коваль, В. Гавроняк, мужі довір'я: В. Гаргай, Р. Галабурда, господар Ангела Совин, К. Комісія: Ю. Котляр, гол., В. Мочула і Т. Шевчук —члени — В. Марущак, рек. секр.

П'ЯТНИЦЯ, 6-го БЕРЕЗНЯ 1987 р.

Ню Йорк, Н. Й. Річні загальні збори Т-ва „Культура", 457-го Відд., о год. 6-ій веч., в приміщенні Т-ва „Самопоміч", 98 Друга Авеню, Ню Йорк, Н. Й. Проситься членів прибути на збори — Галя Кіляр, секр.

● SERVICE ●

● FUNERAL DIRECTORS ●